

แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑. เรื่องทรัพยากรทางบก					
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๑.๑ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า					
ประเด็นย่อยที่ ๑.๑.๑ พัฒนาการองค์ภาครัฐ เพื่อสนับสนุนการปฏิรูปทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าทั้งระบบ	๑.ประเทศไทยมีหน่วยงานที่มีศักยภาพสูงในการหยุดยั้งการทำลายทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า การปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งระบบ ๒.มีหน่วยงานที่อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตให้กับประชาชนและการบริการอื่นๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ๓.บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านทรัพยากรป่าไม้มีความเป็นมืออาชีพในงานป่าไม้มีความเหมาะสมกับตำแหน่งงานและได้รับความเป็นธรรมในการสรรหา การบรรจุและการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่างๆ ๔.สวัสดิการของบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าที่ปฏิบัติงาน	๑-๕ ปี	๑.โครงสร้างที่ปรับปรุงของศปป.๔ กอ.รมน.ได้รับการอนุมัติภายใน๑ปี ๒.มีหน่วยเฉพาะกิจป้องกันและปราบปรามการตัดไม้ทำลายป่าประจำแต่ละภาค ๓.อัตราการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ไม่มากกว่าปีก่อนหน้าและมีแนวโน้มลดลง ๔.มีกลไกทางนโยบายหรือกฎหมายในการปรับปรุงและพัฒนาสวัสดิการของบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าที่ปฏิบัติงานคุ้มครองรักษาทรัพยากรป่าไม้ในภาคสนาม	๑.พัฒนาองค์ภาครัฐเพื่อสนับสนุนการปฏิรูปทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าทั้งระบบ ๑.๑ ปรับปรุงโครงสร้างและพัฒนาศักยภาพของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร(ศปป.๔ กอ.รมน.) ให้มีศักยภาพในการสนับสนุนการหยุดยั้งการทำลายทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องจากรัฐบาลปัจจุบัน ๑.๒ ปรับปรุงโครงสร้างของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑.๓ พัฒนาศักยภาพหรือปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑.๔ ปรับปรุงและพัฒนาระบบการเข้าสู่ตำแหน่งของบุคลากรแต่ละระดับในองค์ภาครัฐด้านทรัพยากรป่าไม้บนพื้นฐานหลักธรรมาภิบาล ๑.๕ ปรับปรุงและพัฒนาสวัสดิการของบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่า	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>คุ่มครองรักษาทรัพยากรป่าไม้ในภาคสนามมีความเหมาะสมกับลักษณะงานที่ปฏิบัติและไม่น้อยกว่าบุคลากรสายงานอื่นที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกัน</p>				
<p>ประเด็นย่อยที่ ๑.๑.๒ พัฒนากฎหมายเพื่อสนับสนุนการหยุดยั้งการทำลายทรัพยากรป่าไม้การเพิ่มพื้นที่ป่าไม้การจัดระเบียบและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับการครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้</p>	<p>๑.กฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการหยุดยั้งการทำลายทรัพยากรป่าไม้ การเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ การจัดระเบียบและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับการครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้</p>	<p>๑ ปี ๖ เดือน (พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๖๒)</p>	<p>๑.การประกาศใช้พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. และอนุบัญญัติ ๒.การประกาศใช้พระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ.และอนุบัญญัติ ๓.การประกาศใช้พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และอนุบัญญัติที่ได้ปรับปรุง</p>	<p>๑.พัฒนากฎหมายเพื่อสนับสนุนการหยุดยั้งการทำลายทรัพยากรป่าไม้ การเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ การจัดระเบียบและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับการครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ ๑.๑ ผลักดันร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. และอนุบัญญัติ ๑.๒ ผลักดันร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.และอนุบัญญัติ ๑.๓ ผลักดันร่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ...และอนุบัญญัติ ๑.๔ ปรับปรุงพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และอนุบัญญัติให้ทันต่อสถานการณ์และไม่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ ๑.๕ ปรับปรุงพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดินเพื่อป้องกันการออกเอกสารแสดงสิทธิในที่ดินโดยมิชอบในเขตป่าไม้ของรัฐ (เช่น ปรับปรุงมาตรา ๘ วรรค ๔ และมาตราอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง)</p>	
<p>ประเด็นย่อยที่ ๑.๑.๓ หยุดยั้งและป้องกันการทำลายทรัพยากรป่าไม้เชิงพื้นที่</p>	<p>๑.หยุดยั้งและป้องกันการทำลายทรัพยากรป่าไม้ได้อย่างชัดเจนโดยมีอัตราการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ไม่มากกว่าปีก่อนหน้าและ</p>	<p>๕ ปี</p>	<p>๑.อัตราการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ในการกำกับดูแลของผู้ที่ได้รับการกำหนดและมอบหมายงานจะต้องมีอัตราไม่ มากกว่าปีก่อนหน้าและ</p>	<p>๑.หยุดยั้งและป้องกันการทำลายทรัพยากรป่าไม้เชิงพื้นที่ ๑.๑ กำหนดและมอบหมายผู้รับผิดชอบทั้งหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในการกำกับดูแลพื้นที่ป่าไม้เชิงบูรณาการไม่ให้เกิดมีการบุกรุกทำลาย(ประกอบด้วย อธิบดี/ ผู้ว่าราชการจังหวัด/</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	มีแนวโน้มลดลง		มีแนวโน้มลดลง ๒.มีฐานข้อมูลสถานภาพทรัพยากรป่าไม้ใกล้เคียงเวลาจริง (Near real time) และดำเนินการแสดงผลการเปลี่ยนแปลงอย่างทันท่วงที ๓.มีแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ของรัฐทุกประเภทเพื่อการตัดสินใจบริหารจัดการในทุกมิติ	ผู้อำนวยการสำนักและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง) ๑.๒ ติดตามและตรวจสอบสภาพป่าไม้โดยใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศบันทึกข้อมูลทรัพยากรป่าไม้ใกล้เคียงเวลาจริง (Near real time) และดำเนินการแสดงผลการเปลี่ยนแปลงอย่างทันท่วงที (๑ เดือนในพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกบุกรุก และ ๓ เดือนในพื้นที่อื่นๆ) ๑.๓ พัฒนาและขยายผลระบบลาดตระเวนเชิงคุณภาพ (Smart patrol) มาใช้ป้องกันรักษาพื้นที่ป่าไม้ ๑.๔ พัฒนาและขยายผลพื้นที่กันชนรอบเขตป่าไม้ ๑.๕ จัดทำแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้เพื่อการตัดสินใจบริหารจัดการในทุกมิติ	
ประเด็นย่อยที่ ๑.๑.๔ เพิ่มและพัฒนาพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ตามเป้าหมาย	๑.ป่าเพื่อการอนุรักษ์ สวนป่าเศรษฐกิจ และป่าชุมชนมีจำนวนเพิ่มขึ้นที่สนองตอบต่อเป้าหมายของนโยบายการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศไทย ๒.พื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชุมชนมีจำนวนเพิ่มขึ้น ๓.อุตสาหกรรมที่ใช้ผลิตผลจากป่าไม้และสมุนไพรมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ๔.ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคป่าไม้ของประเทศเพิ่มขึ้น	๕ ปี	๑.มีแผนที่แสดงพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมและภูเขาหัวโล้นสำหรับการฟื้นฟูในประเทศไทย ๒.พื้นที่ป่าเสื่อมโทรมและภูเขาหัวโล้นที่ได้รับการฟื้นฟู ๓.ป่าชายเลนบริเวณดินเลนที่เพิ่มหลังแนวป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งได้รับการฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง ๔.พื้นที่สวนป่าเศรษฐกิจและปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองป่าไม้ (Forest Certification) เพิ่มขึ้น ๕.ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่ม	๑.เพิ่มและพัฒนาพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ตามเป้าหมาย ๑.๑ ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้เชิงพื้นที่ ๑) จำแนกพื้นที่และจัดทำแผนที่ป่าเสื่อมโทรมและภูเขาหัวโล้นเพื่อการฟื้นฟูทั่วประเทศ ๒) ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน (๒.๑) กิจกรรมฟื้นฟูพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมและภูเขาหัวโล้นโดยดำเนินการในพื้นที่ต้นน้ำลำธารที่สำคัญก่อนแล้วดำเนินการในพื้นที่อื่นๆ ต่อไป (๒.๒) กิจกรรมฟื้นฟูป่าในพื้นที่ทวงคืน (๒.๓) กิจกรรมเตรียมกล้าไม้ชุมชนเพื่อการฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่เป้าหมาย ๑.๒ เพิ่มและพัฒนาพื้นที่สวนป่าเศรษฐกิจ	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			<p>สวนป่าเศรษฐกิจในที่ดินเอกชน ไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ไร่ต่อปี</p> <p>๖. พื้นที่ป่าชุมชนที่มีการบริหารจัดการที่ดีโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๑,๓๖๐ หมู่บ้าน</p> <p>๗. <u>พื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชุมชนเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ไร่</u></p>	<p>๑) กำหนดแผนการดำเนินงานระยะ ๕ ปี โดยอาจพิจารณาจากยุทธศาสตร์และแผนงานการส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจร (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๗๙) รวมทั้งนโยบายและแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒) ดำเนินการตามแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๑.๓ เพิ่มและพัฒนาพื้นที่ป่าชุมชน</p> <p><u>๑.๔ เพิ่มและพัฒนาพื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชุมชน</u></p> <p><u>๑) สนับสนุนกล้าไม้สำหรับนำไปปลูกเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชุมชน (ปม.)</u></p> <p><u>๒) ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมืองและชุมชน</u></p> <p>๑.๕ สนับสนุนอุตสาหกรรมที่ใช้ผลิตผลจากป่าไม้และสมุนไพรครบวงจร เช่น อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมเครื่องเรือนและผลิตภัณฑ์ไม้ อุตสาหกรรมพลังงาน อุตสาหกรรมโรงไฟฟ้า ชีวมวล อุตสาหกรรมเยื่อและกระดาษ อุตสาหกรรมการผลิตสารเคมีจากพืช อุตสาหกรรมอื่นๆ ที่ผลิตจากไม้ อุตสาหกรรมอื่นๆ ที่ผลิตจากวัตถุดิบที่ไม่ใช่ไม้ อุตสาหกรรมสมุนไพร อุตสาหกรรมอื่นๆ ในสวนป่าเศรษฐกิจ</p>	<p>สสส./สนช.</p> <p>สสส./สนช.</p>
ประเด็นย่อยที่ ๑.๑.๕ ผลักดันพื้นที่ป่าไม้ให้เป็นมรดกโลก	๑. พื้นที่ป่าไม้ได้รับการประกาศให้อยู่ในเอกสารบัญชีรายชื่อเบื้องต้น (Tentative list) เพื่อรับรองเป็นมรดกโลก ไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง	๕ ปี	<p>๑. คณะกรรมการมรดกโลกได้รับเอกสารเบื้องต้น (Tentative list) เพื่อนำเสนอขึ้นทะเบียนมรดกโลก ไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง</p> <p>๒. มีพื้นที่เตรียมการผลักดันให้เป็นมรดกโลกทางธรรมชาติ ไม่น้อยกว่า ๒ แห่ง</p>	<p>๑. ผลักดันพื้นที่ป่าไม้ให้เป็นมรดกโลก</p> <p>๑.๑ เสนอพื้นที่แหล่งอนุรักษ์ทะเลอันดามันเป็นมรดกโลก</p> <p>๑.๒ ผลักดันพื้นที่กลุ่มป่าแก่งกระจานเป็นมรดกโลก</p> <p>๑.๓ ผลักดันพื้นที่ป่าอนุรักษ์เป็นมรดกโลก</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
ประเด็นย่อยที่ ๑.๑.๖ จัดระเบียบและแก้ไข ปัญหาความขัดแย้ง เกี่ยวกับการ ครอบครองหรือใช้ ประโยชน์ที่ดินป่าไม้	๑.พื้นที่ป่าไม้ที่มีราษฎรครอบครอง หรือใช้ประโยชน์โดยไม่ได้รับ อนุญาตตามกฎหมายเกี่ยวกับการ การป่าไม้ได้รับการจัดระเบียบและ แก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่าง เหมาะสมและเป็นธรรมตาม กฎหมาย ๒.พื้นที่ป่าไม้ที่มีการจัดที่ดิน ทำกินให้ชุมชนตามนโยบาย คณะกรรมการนโยบายที่ดิน แห่งชาติ (คทช.) มีการจัดการ ที่เหมาะสม ๓.ผลกระทบต่อระบบนิเวศป่าไม้ และสิ่งแวดล้อมจากการใช้ ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้ไม่เหมาะสม ลดลง	๕ ปี	๑.มาตรการทางนโยบายหรือ กฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับ การครอบครองหรือใช้ประโยชน์ ที่ดินป่าไม้ทั้งระบบ ๒.ผลกระทบต่อระบบนิเวศป่าไม้ และสิ่งแวดล้อมจากการใช้ ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้ไม่เหมาะสม ลดลง	๑.จัดระเบียบและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับการ ครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ ๑.๑ ออกมาตรการทางนโยบายหรือกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหา เกี่ยวกับการครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ทั้งระบบ ๑.๒ จัดระเบียบและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับการ ครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ ๑.๓ เร่งรัดขยายผลการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบาย คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ(คทช.)	
ประเด็นย่อยที่ ๑.๑.๗ พัฒนาการมีส่วนร่วม ในการจัดการ ทรัพยากรป่าไม้	๑.ประเทศไทยมีเครือข่ายการมี ส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากร ป่าไม้ตามแนวทางประชารัฐและ มีกลไกทางเศรษฐศาสตร์เพื่อ สนับสนุนการพัฒนาทรัพยากร ป่าไม้ที่เหมาะสม	๕ ปี	๑.จำนวนเครือข่ายเกี่ยวกับการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ แห่ง ๒.พื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์นำร่อง ไม่น้อยกว่า ๔ แห่ง และพื้นที่ป่า สงวนแห่งชาตินำร่องไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง มีกลไกทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากร	๑.พัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ ๑.๑ พัฒนาเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ ตามแนวทางประชารัฐ ๑.๒ พัฒนากลไกทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสนับสนุนการพัฒนา ทรัพยากรป่าไม้	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
ประเด็นย่อยที่ ๑.๑.๘ จัดการสัตว์ป่าเพื่อพัฒนาระบบนิเวศสังคมและเศรษฐกิจ	<p>๑.พื้นที่ที่มีความขัดแย้งระหว่างคนกับสัตว์ป่าลดลง</p> <p>๒.ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของความขัดแย้งระหว่างคนกับสัตว์ป่าลดลง</p> <p>๓.สัตว์ป่าได้รับการคุ้มครองรักษาและใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมเพื่อพัฒนาระบบนิเวศสังคมและเศรษฐกิจ</p>	๕ ปี	<p>ป่าไม้</p> <p>๑.มีพื้นที่ต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งคนกับสัตว์ป่า ไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง</p> <p>๒.แผนคุ้มครองดูแลชนิดสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองที่ใกล้สูญพันธุ์จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ ชนิด ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการ</p> <p>๓.มีระบบฐานข้อมูลการบริการประชาชนด้านสัตว์ป่า (Wildlife System) ที่เหมาะสม</p> <p>๔.มีมาตรฐานการจัดการพื้นที่อนุรักษ์สัตว์ป่าและการประเมินผลพื้นที่อนุรักษ์สัตว์ป่าตามมาตรฐานที่กำหนด</p>	<p>๑.จัดการสัตว์ป่าเพื่อพัฒนาระบบนิเวศ สังคม และเศรษฐกิจ</p> <p>๑.๑ แก้ไขปัญหาความขัดแย้งคนกับสัตว์ป่าอย่างยั่งยืน</p> <p>๑) แก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างคนกับสัตว์ป่า เช่น ช้าง ลิง กระต๊อง ในพื้นที่นาร่องที่มีสถานภาพแตกต่างกัน</p> <p>๒) สร้างระบบขยายผลความสำเร็จไปในพื้นที่อื่นๆ</p> <p>๑.๒ จัดทำแผนคุ้มครองดูแลชนิดสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองที่ใกล้สูญพันธุ์</p> <p>๑) จัดทำแผนคุ้มครองดูแลชนิดสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองที่ใกล้สูญพันธุ์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ ชนิด</p> <p>๑.๓ บริหารจัดการถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าเชิงพื้นที่</p> <p>๑) การสำรวจและปรับปรุงถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยการจัดการแหล่งน้ำและแหล่งขยายพันธุ์ให้เหมาะสม</p> <p>๒) การวางระบบฐานข้อมูลการบริการประชาชนด้านสัตว์ป่า (Wildlife System)</p> <p>๓) จัดทำมาตรฐานการจัดการพื้นที่อนุรักษ์สัตว์ป่า</p> <p>๑.๔ ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าเชิงอนุรักษ์และเชิงพาณิชย์</p> <p>๑) อนุรักษ์และสนับสนุนพ่อแม่พันธุ์สัตว์ป่าสายพันธุ์แท้เพื่อการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าเชิงพาณิชย์ (นก ปรอดหัวโขน)</p> <p>๒) ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าสายพันธุ์ต่างประเทศเชิงพาณิชย์ (การดำเนินงานให้คำนึงถึงกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ด้วย)</p> <p>๓) จัดทำศูนย์ศึกษาและช่วยเหลือสัตว์ป่า</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
ประเด็นย่อยที่ ๑.๑.๙ สนับสนุนและพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อตอบสนองต่อการปฏิรูปทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า	๑.มีข้อมูลและนวัตกรรมที่ได้จากการวิจัยเพื่อตอบสนองต่อการปฏิรูปทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าทั้งระบบ	๕ ปี	๑.ผลการวิจัยที่ได้ตามเป้าหมาย	๑.สนับสนุนและพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อตอบสนองต่อการปฏิรูปทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ดังนี้ ๑.๑ เพื่อพัฒนารูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ที่เหมาะสมในแต่ละภูมิสังคม ๑.๒ เพื่อประเมินสถานภาพและศักยภาพของพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารในการรักษาความสมดุลของระบบนิเวศและการป้องกันภัยธรรมชาติ ๑.๓ เพื่อประเมินค่าทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าในทุกมิติเพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงในกิจกรรมการบริหารจัดการและการบังคับใช้กฎหมาย ๑.๔ เพื่อพัฒนาและสร้างนวัตกรรมการใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าไม้และการตลาดของผลิตภัณฑ์ครบวงจร ๑.๕ เพื่อพัฒนาระบบและเครื่องมือในการติดตามตรวจสอบสภาพพื้นที่ป่าไม้และสัตว์ป่า ๑.๖ งานวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เชื่อมโยงกับทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ๑.๗ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ และแผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าให้เหมาะสม	
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๑.๒ ทรัพยากรดิน					
ประเด็นย่อยที่ ๑.๒.๑ จัดทำแผนการใช้ที่ดินของชาติทั้งระบบให้สอดคล้องและ	๑.ประเทศมีแผนการใช้ที่ดินของชาติทั้งระบบที่มีความถูกต้องแม่นยำและเป็นปัจจุบันสอดคล้องและเหมาะสมกับศักยภาพของ	๕ ปี	๑.จำนวนแผนการใช้ที่ดินระดับตำบลได้รับการปรับปรุงจำนวน ๗,๒๒๕ ตำบล ๒.ร้อยละของเกษตรกรสามารถ	๑.จัดทำแผนการใช้ที่ดินของชาติทั้งระบบให้สอดคล้องและเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ๑.๑ ปรับปรุงแผนการใช้ที่ดินระดับตำบลเพื่อรองรับเกษตร ๔.๐	สพส./สพม.

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ	พื้นที่และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ๒.เกษตรกรสามารถนำข้อมูลแผนการใช้ที่ดินผ่านระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและช่องทางอื่นๆ ไปใช้ในการพัฒนาพื้นที่การเกษตรให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่		เรียกใช้ข้อมูลแผนการใช้ที่ดินระดับตำบล ผ่านเครือข่าย Internet เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของผลผลิตการเกษตรของเกษตรกรที่นำแผนการใช้ที่ดินไปใช้ประโยชน์มีค่าเฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ๔. จำนวนพื้นที่เกษตรที่ได้รับการพัฒนาจากการนำเอาแผนการใช้ที่ดินมาใช้ประโยชน์ จำนวน ๒,๐๐๐ ไร่	๑.๒ นำร่องการใช้แผนการใช้ที่ดินระดับตำบลไปสู่การปฏิบัติ	สผม./สพส. (ตัวชี้วัด ๒,๓,๔)
ประเด็นย่อยที่ ๑.๒.๒ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๑.พื้นที่ทางการเกษตรมีการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยมีการขยายพื้นที่เขตเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม ๒.พื้นที่การเกษตรในพื้นที่เสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายของดินมีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสมและไม่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	๕ ปี	๑. ร้อยละความสำเร็จในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเขตเกษตรอินทรีย์ให้แล้วเสร็จ ภายใน ๒ ปี ๒. มีระบบฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ที่ครอบคลุม จำนวน ๑ ระบบ ๓. มีพื้นที่ในเขตปฏิรูปที่ดินไม่น้อยกว่า ๔๕,๕๐๐ ไร่ (ปีละ ๙,๐๐๐ ไร่) มีการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในเขตปฏิรูปที่ดิน ๔. จำนวนพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายและดินถล่มได้รับการ	๑. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๑.๑ กิจกรรมจัดทำเขตเกษตรอินทรีย์ ๑.๒ พัฒนาระบบข้อมูลเกษตรอินทรีย์ ๑.๓ ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน ๑.๔ ส่งเสริมการผลิตข้าวอินทรีย์ (ภายใต้แผนการผลิตและการตลาดข้าวครบวงจร)	สพส. สพส. สผม./สนข.

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			อนุรักษ์ดินและน้ำจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๒๐,๐๐๐ ไร่		
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๑.๓ ททรัพยากรแร่					
ประเด็นย่อยที่ ๑.๓.๑ เร่งรัดจัดทำพื้นที่ ศักยภาพแร่และ เขตแหล่งแร่เพื่อ การทำเหมือง	๑.ประเทศมีแผนที่ศักยภาพแร่ แหล่งแร่ การจำแนกเขตศักยภาพ แร่ และบัญชีทรัพยากรแร่ เพื่อ การบริหารจัดการและเป็นฐาน สำหรับการพัฒนาประเทศ ๒.ประเทศมีเขตแหล่งแร่เพื่อการ ทำเหมืองบนหลักพื้นฐานศักยภาพ แร่และมีการอนุรักษ์การใช้ ประโยชน์ร่วมกับทรัพยากร- ธรรมชาติอื่น ๆ อย่างเหมาะสม และยั่งยืน	๕ ปี	๑.จำนวนพื้นที่ที่มีศักยภาพในการ ทำเหมืองที่มีเขตแหล่งแร่เพื่อการ ทำเหมืองภายใต้แผนแม่บทการ บริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (เนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๒๕ ล้าน ไร่) ๒.จำนวนพื้นที่ที่มีศักยภาพแร่ได้รับ การสำรวจและประเมินไม่น้อยกว่า ๒๓ พื้นที่	๑.เร่งรัดจัดทำพื้นที่ศักยภาพแร่และเขตแหล่งแร่เพื่อการทำ เหมือง ๑.๑ เร่งรัดการกำหนดพื้นที่ที่มีศักยภาพในการทำเหมืองแร่ของ ประเทศ ๑) เร่งรัดประเมินคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่ ศักยภาพแร่และการประเมินสถานการณ์และพิจารณาขีดจำกัด รวมทั้งความเป็นไปได้ในการใช้ประโยชน์พื้นที่ ๒) เร่งรัดการพิจารณาเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองภายใต้แผน แม่บทบริหารจัดการแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ เพื่อเป็นแนวทางใน การกำหนดเป็นเขตเหมืองแร่เพื่อการทำเหมืองแร่ของการจัดทำ แผนแม่บทฯ ระยะเวลาถัดไป ๓) กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์แร่ให้เกิดประโยชน์ สูงสุดรวมถึงหลักการการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการทำเหมืองตาม ความจำเป็นสอดคล้องกับความต้องการของอุปสงค์ อุปทาน และการพัฒนาประเทศ ๑.๒ เร่งรัดจัดทำบัญชีทรัพยากรแร่ ๑) เร่งรัดการจัดทำและปรับปรุงฐานข้อมูลทรัพยากรแร่ และ บูรณาการข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง ๒) เร่งรัดสำรวจธรณีวิทยา แหล่งแร่ หรือธรณีฟิสิกส์ทั่วประเทศ เพื่อให้ได้พื้นที่ศักยภาพแร่เพิ่มเติม ๓) เร่งรัดประเมินปริมาณแร่สำรอง แหล่งแร่สำรอง และกำหนด	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
<p>ประเด็นย่อยที่ ๑.๓.๒</p> <p>พัฒนาเครื่องมือกำกับดูแลการบริหารจัดการเมืองแร่ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ</p>	<p>๑.ผู้ผลิตและภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้านแร่มีการดำเนินกิจการที่เป็นมาตรฐานและมุ่งเน้นการประกอบการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และสุขภาพของประชาชน</p> <p>๒.ระบบการติดตาม ตรวจสอบ การกำกับดูแลและการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้มีมาตรฐานและประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแร่ภายใต้หลักธรรมาภิบาล</p>	<p>๕ ปี</p>	<p>๑.จำนวนพื้นที่ที่มีการบริหารจัดการเมืองแร่ ด้วยกลไกของการติดตามตรวจสอบกำกับดูแลและการเฝ้าระวัง จำนวนไม่น้อยกว่า ๙ พื้นที่</p>	<p>พื้นที่ศักยภาพแร่และในการทำเหมืองหรือเขตเศรษฐกิจแร่เขตแหล่งแร่ เพื่อการสงวนหวงห้ามและเขตแหล่งแร่เพื่อการอนุรักษ์</p> <p>๑.พัฒนาเครื่องมือกำกับดูแลการบริหารจัดการเมืองแร่ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ</p> <p>๑.๑ พัฒนาและปรับปรุงกลไกการใช้ประโยชน์แร่ภายใต้เขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง</p> <p>๑) ส่งเสริมการประกอบกิจการให้มีการยกระดับความรับผิดชอบต่อสังคม และชุมชนสูงขึ้น</p> <p>๒) พัฒนาระบบบูรณาการการกำกับดูแลติดตามตรวจสอบประเมินผล และเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน</p> <p>๓) การจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ศักยภาพแร่และพื้นที่ที่มีศักยภาพในการทำเหมือง</p> <p>๔) ส่งเสริมให้มีการศึกษารูปแบบและแนวทางของการใช้ประโยชน์พื้นที่เหมืองแร่เก่าโดยการฟื้นฟูเพื่อการใช้ประโยชน์พื้นที่ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่สิ่งแวดล้อมและสร้างประโยชน์เชิงเศรษฐกิจต่อชุมชน</p> <p>๕) พัฒนากลไกการเฝ้าระวัง ควบคุม และระงับยับยั้งการทำเหมืองแร่ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพชุมชน และสิ่งแวดล้อมอย่างทันท่วงที</p>	
<p>ประเด็นย่อยที่ ๑.๓.๓</p> <p>สร้างกลไกเพื่อเสริมศักยภาพของท้องถิ่น</p>	<p>๑.ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่อย่างเป็นรูปธรรม</p>	<p>๕ ปี</p>	<p>๑.ประชาชน ชุมชน ในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องในการเหมืองแร่ ไม่น้อยกว่า ๑๘ พื้นที่ ได้รับเสริมสร้าง</p>	<p>๑.สร้างกลไกเพื่อเสริมศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนในการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่</p> <p>๑.๑ เสริมสร้างศักยภาพท้องถิ่นและชุมชนในการกำกับดูแลการ</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
และชุมชนในการติดตาม ตรวจสอบ คุณภาพสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่	๒.ประชาชนที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและมีความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการแร่พร้อมเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ รวมทั้งการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพประชาชน		ศักยภาพในการกำกับดูแลการทำเหมืองและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเหมืองแร่ จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๘ พื้นที่ ครอบคลุม ๙ ชนิดแร่ ๒. จำนวนพื้นที่เป้าหมายไม่น้อยกว่า ๑๘ พื้นที่ ที่มีการดำเนินกิจกรรมผ่านการรับรองตามเกณฑ์การประเมิน Green and Smart Mining	ทำเหมืองแร่ ๑) พัฒนาหลักเกณฑ์ มาตรฐาน เสริมสร้างและส่งเสริมการเปิดโอกาสให้ประชาชนและชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ของประเทศ ๒) พัฒนาระบบสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ๑.๒ กิจกรรม Green and Smart Mining การทำเหมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๑) เสริมสร้างความเข้าใจเชิงรุกให้แก่ประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ ๒) เสริมสร้างศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนในการติดตาม ตรวจสอบ ดูแล และเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจากการทำเหมืองแร่ และเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ และดูแลการทำเหมืองแร่ทุกประเภท	
๒. เรื่องทรัพยากรน้ำ					
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๒.๑ : การบริหารแผนโครงการที่สำคัญตามแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ					
ประเด็นย่อยที่ ๒.๑.๑ การพัฒนาโครงการพัฒนาแหล่งน้ำตามยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ	๑. เพื่อให้การพัฒนาโครงการพัฒนาแหล่งน้ำตามยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแล้วเสร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้ ๒. กระบวนการขั้นตอนการศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อมมีแนวทางมาตรฐานและกรอบระยะเวลาใน	๒ ปี	๑. การประกาศใช้พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. แล้วเสร็จตามแผน ๒. การแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้วเสร็จตามแผน	๑. กลไกการขับเคลื่อนโครงการ ๑.๑ การจัดทำพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒. กระบวนการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๒.๑ การแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ ๓. การขอใช้พื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำตามยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>การปฏิบัติที่ชัดเจน</p> <p>๓.ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาแหล่งน้ำได้รับการดูแลอย่างเป็นธรรมมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น</p>		<p>๓.เร่งรัดการประกาศใช้พระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะ พ.ศ...แล้วเสร็จตามแผน</p> <p>๔.การแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ แล้วเสร็จตามแผน</p>	<p>๓.๑ การแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐</p> <p>๓.๒ การแก้ไขพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔</p> <p>๓.๓ การแก้ไขพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>๓.๔ การแก้ไขพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พ.ศ. ๒๕๔๕</p> <p>๓.๕ การแก้ไขมติคณะรัฐมนตรี (วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๖ , วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๒๐ , วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๗ , วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ , วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๕)</p> <p>๔.กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน</p> <p>๔.๑ การเร่งรัดการจัดทำพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะ พ.ศ..</p> <p>๕.กระบวนการงบประมาณ</p> <p>๕.๑ การศึกษาเพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง และพระราชบัญญัติการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม</p> <p>๕.๒ การแก้ไขพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พ.ศ. ๒๕๔๕ (หากการศึกษามีแนวทางที่เหมาะสมสามารถดำเนินการต่อไปได้)</p> <p>๕.๓ การแก้ไขพระราชบัญญัติการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	
<p>ประเด็นย่อยที่ ๒.๑.๒</p> <p>การปรับปรุงวิธีบริหารโครงสร้างเชิงซ้อนร่วมกันอย่างเป็นระบบ</p>	<p>๑.ศึกษาวิเคราะห์การปรับปรุงวิธีการบริหารโครงสร้างเชิงซ้อนอย่างมีระบบเพื่อแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่อย่างบูรณาการรวมทั้งใช้เป็นแบบอย่างสำหรับการดำเนินงาน</p>	<p>๔ ปี</p>	<p>๑.มีรูปแบบ/แนวทางการปรับปรุงวิธีการบริหารโครงสร้างเชิงซ้อนอย่างมีระบบและแผนงานอย่างบูรณาการงบประมาณ ระยะเวลา ดำเนินการ สำหรับแก้ไขปัญหา</p>	<p>๑.การศึกษาวิเคราะห์การปรับปรุงวิธีการบริหารโครงสร้างเชิงซ้อนอย่างมีระบบในพื้นที่ตัวอย่าง เช่น ลำเชียงไกร ลำคั่นฉู</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	ในพื้นที่อื่นทั่วประเทศ				
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๒.๒ : การบริหารเชิงพื้นที่					
ประเด็นย่อยที่ ๒.๒.๑ การบริหารจัดการ ร่วมกัน	๑.มีระบบบริหารจัดการทรัพยากร น้ำเชิงพื้นที่บนพื้นฐานการมีส่วนร่วม ร่วมของทุกภาคส่วน ๒.เกิดความชัดเจนการแบ่งหน้าที่ ขอบเขตบริหารจัดการและกำหนด ผู้รับผิดชอบ	๔ ปี	๑.เกิดพื้นที่ตัวอย่างที่มีการบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำร่วมกันทุกภาค ส่วน	๑.ผลักดันให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทั้งใน ด้านการพัฒนาและการบริหารจัดการ ๒.สร้างกลไกให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบและ ยั่งยืน	ข้อ ๑,๒ สนน./สพส./ สสล./สนข.
ประเด็นย่อยที่ ๒.๒.๒ การถ่ายโอนภารกิจ และความรับผิดชอบ	๑.เพื่อให้โครงการถ่ายโอนภารกิจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้รับการดูแลบำรุงรักษาให้มี สภาพพร้อมใช้งานและประชาชน ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่	๓ ปี	๑.การแก้ไขแผนการกระจายอำนาจ ให้แก่ อปท. และแผนปฏิบัติการ กำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่ อปท. พ.ศ. (ฉบับที่ ๓)ตามพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการ กระจายอำนาจให้แก่ อปท.พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้วเสร็จตามแผน	๑.การแก้ไขพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย อำนาจให้แก่ อปท. พ.ศ.๒๕๕๒ ในแผนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่ อปท. พ.ศ...(ฉบับที่ ๓)	สยป./ หน่วยงาน สังกัด กทม.
ประเด็นย่อยที่ ๒.๒.๓ การบริหารการใช้ ประโยชน์ที่ดิน	๑.กลไกหรือเครื่องมือเพื่อเชื่อมโยง การบริหารจัดการน้ำและการใช้ ประโยชน์ที่ดินให้สอดคล้องกัน ๒.กระบวนการหรือระบบเพื่อ นำไปสู่การปรับเปลี่ยนการใช้ที่ดิน ให้ตรงตามวัตถุประสงค์	๕ ปี	๑.จำนวนพื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ที่ดิน ถูกต้องตามวัตถุประสงค์	๑.สร้างกลไกหรือเครื่องมือเพื่อเชื่อมโยงการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สอดคล้องกัน ๒.สร้างกระบวนการหรือระบบเพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนการ ใช้ที่ดินให้ตรงตามวัตถุประสงค์	ข้อ ๑,๒ สนน./สพม.
ประเด็นย่อยที่ ๒.๒.๔ สมดุลการใช้น้ำ	๑.กฎหมาย พระราชบัญญัติ มาตรการที่มีความเกี่ยวข้องกับ	๕ ปี	๑.กฎหมาย พระราชบัญญัติ มาตรการที่มีความเกี่ยวข้องกับการ	๑.ปรับปรุง แก้ไขกฎหมายพระราชบัญญัติ มาตรการที่มีความ เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำได้ดินที่มีความเหมาะสมต่อการ	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
ทั้งผิวดินและใต้ดิน	<p>การบริหารจัดการน้ำใต้ดินที่มีความเหมาะสมต่อการนำมาใช้งานในปัจจุบัน</p> <p>๒. เครื่องมือหรือกลไกเพื่อเชื่อมโยงการบริหารจัดการน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินเพื่อให้เกิดความสมดุล</p> <p>๓. ระบบฐานข้อมูลน้ำใต้ดินที่มีข้อมูลเพียงพอและมีแนวทางการใช้น้ำใต้ดินและน้ำผิวดินอย่างสมดุลในแต่ละพื้นที่ให้ครบวงจร</p> <p>๔. เกิดการใช้งานระบบเติมน้ำกลับลงสู่แหล่งน้ำใต้ดินและมีกระบวนการขยายผลสู่พื้นที่อื่น</p> <p>๕. เกิดการใช้ ๓R ในการบริหารจัดการน้ำใต้ดินและมีกระบวนการขยายผลสู่พื้นที่อื่น</p>		<p>บริหารจัดการน้ำใต้ดินที่แก้ไขแล้วเสร็จ</p> <p>๒. เครื่องมือหรือกลไกเพื่อเชื่อมโยงการบริหารจัดการน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน</p> <p>๓. จำนวนพื้นที่ที่มีการใช้ระบบเติมน้ำกลับลงสู่แหล่งน้ำใต้ดิน</p> <p>๔. จำนวนพื้นที่ที่มีการใช้ ๓R เพื่อการบริหารจัดการน้ำใต้ดิน</p>	<p>นำมาใช้งานในปัจจุบัน</p> <p><u>๒. สร้างเครื่องมือหรือกลไกที่เชื่อมโยงการบริหารจัดการน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินเพื่อให้เกิดความสมดุล</u></p> <p><u>๓. ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลน้ำใต้ดินให้มีข้อมูลเพียงพอ</u></p> <p><u>๔. ผลักดันให้เกิดการนำระบบเติมน้ำใต้ดินมาใช้งาน</u></p> <p><u>๕. รณรงค์ให้เกิดการใช้ ๓R ในการบริหารจัดการน้ำใต้ดินและมีกระบวนการขยายผลสู่พื้นที่อื่น</u></p>	<p>ข้อ ๒,๓,๔,๕ สนน./สนอ./สนช.</p>
ประเด็นย่อยที่ ๒.๒.๕ การบริหารจัดการพื้นที่น้ำท่วมตามฤดูกาล	<p>๑. ประชาชน รวมถึงเกษตรกรสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์น้ำท่วมได้ และได้รับผลกระทบลดน้อยลง</p> <p>๒. เกษตรกรมีการปรับเปลี่ยนแผนการผลิต รวมถึงจัดทำปฏิทินการเพาะปลูกพืชให้เหมาะสมกับสถานการณ์น้ำท่วมตามฤดูกาล</p>	๕ ปี	<p>๑. จำนวนพื้นที่ที่มีการปรับเปลี่ยนแผนการผลิต</p> <p>๒. จำนวนพื้นที่ที่มีการจัดทำปฏิทินการเพาะปลูกพืช</p> <p>๓. จำนวนสระน้ำประจำไร่นา แก้มลิง ทางระบายน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่ช่วยบรรเทาปัญหาน้ำท่วม ในช่วงฤดูฝนหรือสามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้</p>	<p><u>๑. ส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนแผนการผลิตและจัดทำปฏิทินการเพาะปลูกพืช</u></p> <p><u>๒. ส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปหรือเกษตรกรมีอาชีพเสริมในช่วงที่เกิดน้ำท่วมตามฤดูกาล</u></p> <p><u>๓. ส่งเสริมให้เกษตรกรขุดสระน้ำประจำไร่นาเพื่อบรรเทาปัญหาน้ำท่วมและเก็บน้ำไว้ใช้ในช่วงฤดูแล้ง</u></p>	<p>สพส./สนช.</p> <p>สพส./สนช.</p> <p>สพส./สนน./สนช.</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>๓.พื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก มีสระน้ำประจำไร่นา แก้มลิง ทางระบายน้ำ หรือโครงสร้างอื่นที่ช่วยบรรเทาปัญหาน้ำท่วมในช่วงฤดูฝน หรือสามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ในช่วงฤดูแล้ง</p> <p>๔.เกิดอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้เพิ่มเติมให้กับคนในพื้นที่ ในช่วงที่เกิดภาวะน้ำท่วมตามฤดูกาล</p> <p>๕.พื้นที่ถูกน้ำท่วมลดน้อยลง ระยะเวลาที่ถูกน้ำท่วมลดน้อยลง ความเสียหายที่เกิดจากน้ำท่วม ลดน้อยลง</p>		<p>ในช่วงฤดูแล้ง</p> <p>๔.รายได้เสริมของคนในพื้นที่ ในช่วงที่เกิดภาวะน้ำท่วมตามฤดูกาล</p> <p>๕.พื้นที่ถูกน้ำท่วมลดน้อยลง</p> <p>๖.ระยะเวลาที่ถูกน้ำท่วมลดน้อยลง</p> <p>๗.ความเสียหายที่เกิดจากน้ำท่วมลดน้อยลง</p>		
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๒.๓: ระบบเส้นทางน้ำ					
<p>ประเด็นย่อยที่ ๒.๓.๑</p> <p>การจัดการระบบเส้นทางน้ำ</p>	<p>๑.เพื่อให้การดูแลรักษาทำนุบำรุงเส้นทางน้ำมีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน สามารถบูรณาการความร่วมมือและข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีหน้าที่ ตามภารกิจที่แตกต่างกันได้อย่างแท้จริง จึงกำหนดให้มี</p> <p>๑) แผนเส้นทางน้ำ</p> <p>๒) ผังระบบระบายน้ำ(ผังน้ำ) ควบคุมกับผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน</p>	<p>๕ ปี</p>	<p>๑.มีแผนที่เส้นทางน้ำที่แสดงลำดับ ศักย์และขนาดของเส้นทางน้ำที่ชัดเจนเข้าใจง่าย สาธารณชนเข้าถึงได้สะดวก</p> <p>๒.มีผังระบบป้องกันน้ำท่วมและระบบระบายน้ำ (ผังน้ำ) ที่มีขนาดกำกับสอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนด ควบคุมกับผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน เช่น ผังเมืองรวมจังหวัด ผังเมืองรวมลุ่มน้ำ ผังภาค ฯลฯ ที่ประกาศใช้</p>	<p>๑.ศึกษาสำรวจเพื่อกำหนดทางน้ำและระบบเส้นทางน้ำ การกำหนดลำดับ ศักย์ และขนาดของทางน้ำที่เป็น มาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งการจัดทำแผนที่เส้นทางน้ำ ของประเทศ</p> <p>๒.ศึกษาสำรวจเพื่อกำหนดผังระบบป้องกันน้ำท่วม และ ผังระบบระบายน้ำ (ผังน้ำ) และขนาดขององค์ประกอบของทางน้ำในผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน อาทิเช่น การกำหนดผังเส้นทางน้ำ ในผังเมืองรวมจังหวัด ผังภาค และผังประเทศ ผังลุ่มน้ำ ฯลฯ</p> <p>๓.สังเคราะห์เกณฑ์ที่จะนำมาใช้ออกแบบทางน้ำและระบบเส้นทางน้ำ ออกแบบขนาดองค์ประกอบของทางน้ำของประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ</p>	<p>สนน./สผม.</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๓) คู่มือบริหารจัดการเส้นทางน้ำและระบบเส้นทางน้ำ ๔) เกณฑ์ที่จะนำมาใช้ออกแบบขนาดขององค์ประกอบของระบบเส้นทางน้ำที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ๕) กฎหมายทางน้ำ ๖) องค์ความรู้ทางน้ำ ๗) ระบบสารสนเทศทางน้ำ ๘) กระบวนการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางน้ำและระบบทางน้ำและการประชาสัมพันธ์		แล้ว ๓. มีคู่มือการดำเนินการและการปฏิบัติการทางน้ำและระบบเส้นทางน้ำที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ ๔. มีองค์กรที่ทำหน้าที่ Regulator และ Operator พร้อมทั้งมีกฎหมายกฎระเบียบมีแผนงานและงบประมาณ สนับสนุนที่ชัดเจน ๕. มีระบบสารสนเทศทางน้ำและระบบเส้นทางน้ำที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทั้งประเทศ ๖. มีการถ่ายทอดองค์ความรู้และการประเมินผลที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	๔. สังเคราะห์จัดทำคู่มือที่จะนำไปใช้ในการบริหารจัดการและดำเนินการทางน้ำและระบบเส้นทางน้ำของประเทศ รวมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้ทางน้ำและระบบทางน้ำและการประชาสัมพันธ์ ๕. สังเคราะห์ ปรับปรุงกฎหมาย ที่จะนำมาใช้บริหารจัดการกำกับดูแลทางน้ำและระบบเส้นทางน้ำและจัดตั้งองค์กรดูแลทางน้ำและระบบเส้นทางน้ำที่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและสถานะที่เปลี่ยนแปลง ๖. สังเคราะห์ ปรับปรุงองค์ความรู้ทางน้ำและระบบเส้นทางน้ำและกำหนดองค์ความรู้ข้อกำหนดด้านเทคนิควิชาการที่เป็นมาตรฐาน ๗. สังเคราะห์ปรับปรุงระบบสารสนเทศของทางน้ำ และระบบเส้นทางน้ำที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ ๘. กำหนดแผนงาน (แผนเงินและแผนเวลา) การพัฒนาทางน้ำและระบบเส้นทางน้ำเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๙. ปรับขนาดขององค์ประกอบของระบบเส้นทางน้ำที่เป็นสิ่งก่อสร้างและไม่ใช่อสิ่งก่อสร้างของหน่วยงานต่างๆ ให้ได้ตามเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนดและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านทรัพยากรน้ำ ๑๐. ติดตามผลการดำเนินการและการประเมินผล	
ประเด็นย่อยที่ ๒.๓.๒ การดูแลรักษาเส้นทางน้ำในบริเวณ	๒. เส้นทางระบายน้ำโดยรอบโรงพยาบาลที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมมีประสิทธิภาพการระบาย	๕ ปี	๑. ฐานข้อมูลตำแหน่งโรงพยาบาลที่ตั้งอยู่ในพื้นที่วิกฤตทั่วประเทศ ๒. จำนวนโรงพยาบาลที่ได้รับการ	๑. วิเคราะห์หาโรงพยาบาลที่ตั้งอยู่ในพื้นที่วิกฤตน้ำท่วมทั่วประเทศเพื่อเป็นฐานข้อมูล ๒. ผลักดันให้เกิดมาตรการในการดูแลเส้นทางน้ำโดยรอบ	สนน. สนน./สนพ.

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
โรงพยาบาลที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วม	น้ำดีขึ้น		ป้องกัน	พื้นที่โรงพยาบาล	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๒.๔ : ระบบขยายผลแบบอย่างความสำเร็จ					
ประเด็นย่อยที่ ๒.๔.๑ การขยายผลความสำเร็จด้านการบริหารจัดการน้ำและดูแลรักษาอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน	๑.มีคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำระดับชุมชนเกิดการมีส่วนร่วมทั้งในส่วนของพัฒนาและการบริหารจัดการและรัฐทำหน้าที่ส่งเสริม ๒.มีกลไกเพื่อขยายผลแบบอย่างความสำเร็จ	๕ ปี	๑.จำนวนคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำระดับชุมชน ๒.จำนวนตัวอย่างความสำเร็จจากกลไกการขยายผล	๑.เร่งรัดการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำระดับชุมชนและผลักดันให้มีกฎหมายรองรับการดำเนินงาน ๒.ผลักดันให้เกิดกลไกเพื่อขยายผลความสำเร็จที่ชัดเจน	ข้อ ๑,๒ สนน./สผม./สนช.
ประเด็นย่อยที่ ๒.๔.๒ เพิ่มการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ผิวน้ำในอ่างน้ำ	๑.เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำอย่างเต็มประสิทธิภาพในหลายมิติ และเกิดการขยายผล ความสำเร็จไปสู่วงกว้าง ๒.เพื่อช่วยลดน้ำระเหยและเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตไฟฟ้าซึ่งเป็นแหล่งพลังงานทดแทนที่สำคัญในอนาคต	๕ ปี	๑.จำนวนฟาร์มการผลิตไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ลอยน้ำ (Floating Solar)	๑.ถอดบทเรียนความสำเร็จ ๒.พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ลอยน้ำ (Floating Solar) ให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ ๓.ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ลอยน้ำ(Floating Solar) ๔.ผลักดันให้เกิดกลไกเพื่อขยายผลความสำเร็จที่ชัดเจน	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๒.๕ : ความรู้ เทคโนโลยีและทรัพยากรมนุษย์เพื่อการบริหารจัดการน้ำ					
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑.องค์กรจัดการน้ำมีบุคลากรที่มีองค์ความรู้หลากหลายร่วมบริหาร	๕ ปี	๑.จำนวนศูนย์น้ำระดับจังหวัด ๒.จำนวนหน่วยงานที่มีการใช้	๑.เร่งรัดจัดตั้งศูนย์ข้อมูลน้ำระดับจังหวัด ๒.จัดทำมาตรฐานและผลักดันให้เกิดการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	ข้อ ๑,๒,๓ สนน./สผม./

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>จัดการน้ำ</p> <p>๒.มีมาตรฐานทางเทคโนโลยีที่สนับสนุนการบริหารจัดการน้ำ</p> <p>๓.บุคลากรทุกระดับที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำมีความรู้ความเข้าใจและขีดความสามารถด้านการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น</p>		เทคโนโลยีตามมาตรฐาน	<p>ในการปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการน้ำให้ทันต่อสถานการณ์</p> <p>๓.ผลักดันการใช้เทคโนโลยี Big Data เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารจัดการน้ำ</p>	สยบ/สนช.
๓. เรื่อง ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง					
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓.๑ : การบริหารจัดการเขตทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งรายจังหวัด					
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	<p>๑.การกำหนดเขตทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง</p> <p>๒ การจัดทำ One Marine Chart</p> <p>๓.การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม</p>	๑ ปี	<p>๑.ต้นฉบับแผนที่การจำแนกเขตทางทะเลและชายฝั่งในลักษณะ One Marine Chart</p> <p>๒.ต้นฉบับแผนที่เขตทางทะเลรายจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาพรวมของพื้นที่ทางทะเล</p> <p>๓.ร้อยละของจำนวนเส้นเขตจังหวัดทางทะเลที่ได้ข้อยุติ</p> <p>๔.จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับการแก้ไขปรับปรุงหรือบัญญัติขึ้นเพื่อรองรับการกำหนดเขตจังหวัดในทะเล</p> <p>๕.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม</p>	<p>๑.ทบทวนสภาพปัญหา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเขตทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง</p> <p>๒.ร่วมประชุม/หารือ/แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แทนหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และ ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๓.ศึกษาแนวทางการแบ่งเขตแดนทางทะเลรายจังหวัด ทั้งในระดับภาพรวมและระดับพื้นที่</p> <p>๔.จัดทำร่างแผนที่การแบ่งเขตแดนทางทะเลทั้ง ๒๓ จังหวัดตามหลักการทางวิชาการ</p> <p>๕.สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่</p> <p>๖.ดำเนินกิจกรรมหลักในการบริหารจัดการเขตทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง</p> <p>๖.๑ กำหนดเส้นเขตจังหวัดทางทะเลและรายการค่าพิภคทราย</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			๖. จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	จังหวัด ๖.๒ จัดทำแผนที่เขตทางทะเลรายจังหวัด รายกลุ่มจังหวัด และภาพรวมของพื้นที่ทางทะเล ๖.๓ จัดทำแผนที่การจำแนกเขตทางทะเลและชายฝั่งในลักษณะ One Marine Chart ๖.๔ กำกับการยกร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๗. จัดประชุมประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน ๘. เสนอผลการดำเนินการให้หน่วยที่เกี่ยวข้องพิจารณำไปสู่กระบวนการปฏิบัติ	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓.๒ : การปรับสมดุลโครงสร้างองค์กรในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล					
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑.การจัดทำร่างพระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. ๒.การสร้างความรู้ความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	๖ เดือน	๑.พระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. ... ๒.อนุบัญญัติรองรับพระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ.และองค์กรที่สมดุลในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ๓.จำนวนองค์กรที่เกิดขึ้นเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลแบบบูรณาการและมีประสิทธิภาพไม่ซ้ำซ้อน ๔.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม	๑.ทบทวนสภาพปัญหา รวบรวม และ วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย และการบริหารจัดการผลประโยชน์ของชาติทางทะเลรวมทั้งร่างพระราชบัญญัติ การรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. ๒. รวมประชุม/หารือ/แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แทนหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง ๓.ศึกษาแนวทางการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ๔.จัดทำข้อเสนอแนะประกอบร่างพระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. ๕.สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่ ๖.ดำเนินกิจกรรมหลักในการปรับสมดุลโครงสร้างองค์กรในการ	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			๕.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	<p>รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล</p> <p>๖.๑ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเร่งผลักดันร่าง พระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทาง ทะเล พ.ศ.</p> <p>๖.๒ กำกับการจัดทำอนุบัญญัติรองรับร่างพระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลพ.ศ.</p> <p>๗.จัดประชุมประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน</p> <p>๘.จัดตั้งหน่วยงานที่บูรณาการให้มีอำนาจใช้กฎหมาย และไม่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น</p> <p>๙.เสนอผลการดำเนินการให้หน่วยที่เกี่ยวข้องพิจารณานำไปสู่กระบวนการปฏิบัติ</p>	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓.๓ : การบริหารจัดการชายฝั่งในทะเลและชายฝั่ง					
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	<p>๑.กำหนดแนวทางการจัดการชายฝั่งในทะเลและชายฝั่งที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>๒.การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม</p>	๑ ปี	<p>๑.ร้อยละของความสำเร็จในการบริหารจัดการชายฝั่งในทะเลและชายฝั่ง</p> <p>๒.แผน “ประชารัฐจัดชายฝั่งทะเล”</p> <p>๓.มีกองทุนเพื่อการดำเนินการจัดตั้ง “ศูนย์บริหารจัดการชายฝั่งทะเล” และ “ศูนย์พิทักษ์สัตว์ทะเลหายาก” ภายใต้อ</p> <p>คณะกรรมการนโยบายและแผนบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแห่งชาติ</p> <p>๔.มีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวด</p>	<p>๑.ทบทวนสภาพปัญหา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการชายฝั่งในทะเลและชายฝั่ง และรายงานความก้าวหน้าประเด็นปฏิรูปต่างๆ</p> <p>๒.ร่วมประชุม/หารือ/แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แทนหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และ ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๓.ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการชายฝั่งในทะเลและชายฝั่ง</p> <p>๔.จัดทำร่างแนวทางการบริหารจัดการชายฝั่งในทะเลและชายฝั่ง</p> <p>๕.สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่</p> <p>๖.ดำเนินกิจกรรมหลักในการบริหารจัดการชายฝั่งในทะเลและชายฝั่ง</p>	<p>สสส./สนช. บางขุนเทียน</p> <p>สสส./สนช. บางขุนเทียน</p> <p>สสส./สนช. บางขุนเทียน</p> <p>สสส./สนช. บางขุนเทียน</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			<p>๕. มีแผนบริหารจัดการขยะทะเลและพิทักษ์สัตว์ทะเลหายากรดับประเทศและระดับพื้นที่ทุกจังหวัด สามารถขับเคลื่อนแผน Clean Sea Thailand และ SDG ๑๔ ตามแนวทางขององค์การสหประชาชาติ</p> <p>๖. อุทยานแห่งชาติทางทะเลทุกแห่ง อปท. ในเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเลทุกแห่ง และแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญอย่างน้อย ๒๐ แห่ง มีแผนและระบบบริหารจัดการขยะทะเลและสัตว์ทะเลหายากที่เป็นมาตรฐานสากล</p> <p>๗. ปริมาณขยะทะเลดีขึ้นกว่าในปัจจุบันอย่างน้อยร้อยละ ๕๐</p> <p>๘. ดัชนีชี้วัดปริมาณขยะเลบบ่งบอกถึงสถานการณ์ด้านขยะทะเลที่ดีขึ้นกว่าในปัจจุบัน และอัตราการรอดตายจากการเกยตื้น ร้อยละ ๙๐</p> <p>๙. มีแนวทางด้านเศรษฐศาสตร์และพื้นที่ อปท. ที่เริ่มขายถุงพลาสติก (หรือจัดเก็บภาษี) อย่างน้อย ๑๐ แห่ง และ/หรือกองทุน/มูลนิธิเพื่อ</p>	<p>๖.๑ จัดตั้งแนวทางขจัดขยะทะเลทางเศรษฐศาสตร์และออกระเบียบเกี่ยวกับการขายถุงพลาสติกตามร้าน Major Trade ตามแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล โดยปรับปรุงระเบียบของกระทรวงมหาดไทยและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๖.๒ จัดทำกฎหมายและกฎระเบียบที่สนับสนุนผลิตภัณฑ์ Green ที่มีส่วนช่วยในการจัดการขยะทะเล อาทิ การรีไซเคิลนำกลับมาใช้ใหม่ มาตรการทางภาษีเพื่อสนับสนุนผลิตภัณฑ์ไบโอพลาสติก</p> <p>๖.๓ จัดทำแผนประชารัฐขจัดขยะทะเลและตั้งศูนย์บริหารจัดการขยะทะเลเพื่อดำเนินการลดขยะทะเล ในส่วนกลางน้ำและปลายน้ำ</p> <p>๖.๔ จัดทำแผนประชารัฐพิทักษ์สัตว์ทะเลหายากและจัดตั้งศูนย์พิทักษ์สัตว์ทะเลหายาก เพื่อให้มีการยกระดับการช่วยเหลือสัตว์ทะเลหายากและสนับสนุนการดำเนินการพิทักษ์สัตว์ทะเลหายากในพื้นที่</p> <p>๖.๕ จัดทำมาตรฐาน Clean Sea Thailand และสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ</p> <p>๖.๖ กำกับกรรการร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๗. จัดประชุมประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็น จากทุกภาคส่วน</p> <p>๘. เสนอผลการดำเนินการให้หน่วยที่เกี่ยวข้องพิจารณานำไปสู่กระบวนการปฏิบัติ</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			ขจัดขยะทะเล/สัตว์ทะเลหายาก ๑๐. มีกฎระเบียบหรือกฎหมายที่ช่วยสนับสนุนการจัดการขยะที่ประกาศใช้เป็นที่ยอมรับ ๑๑. จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม ๑๒. จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม		
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓.๔ : การบริหารจัดการองค์ความรู้ทางทะเล					
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑. กำหนดแนวทางการบริหารจัดการองค์ความรู้ทางทะเลที่มีประสิทธิภาพ ๒. การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	๑ ปี	๑. ร้อยละของความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์ความรู้ทางทะเล ๒. องค์กรจัดการความรู้ทางทะเลที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นและสามารถบริหารจัดการองค์ความรู้ ๓. จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๔. จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม ๕. จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	๑. ทบทวนสภาพปัญหา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการองค์ความรู้ทางทะเล ๒. ร่วมประชุม/หารือ/แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แทนหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และ ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง ๓. ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการองค์ความรู้ทางทะเล ๔. จัดทำร่างแนวทางการบริหารจัดการองค์ความรู้ทางทะเล ๕. สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่ รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่สำคัญให้ภาคประชาชนรับรู้ อย่างต่อเนื่องของการมีส่วนร่วม ๖. ดำเนินกิจกรรมหลักในการบริหารจัดการองค์ความรู้ทางทะเล ๖.๑ กำหนดรูปแบบขององค์กรและจัดตั้งจัดการความรู้ทางทะเลเพื่อรับผิดชอบในการจัดการองค์ความรู้ทางทะเลของประเทศ ๖.๒ กำกับกรรร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๗. จัดประชุมประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาค	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				ส่วน ๘.พัฒนาโครงสร้างฐานข้อมูลในการเข้าถึงโดยง่าย ๙.เสนอผลการดำเนินการให้หน่วยที่เกี่ยวข้องพิจารณานำไปสู่กระบวนการปฏิบัติ	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓.๕ : การบริหารจัดการมลพิษในทะเลและชายฝั่ง					
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑.กำหนดแนวทางการบริหารจัดการมลพิษในทะเลและชายฝั่งที่มีประสิทธิภาพ ๒.การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	๓ ปี	๑.สามารถบำบัดน้ำเสียตามชายฝั่งและเกาะทั่วประเทศได้อย่างน้อยร้อยละ ๓๐ ภายใน ๕ ปี ๒.สามารถบำบัดน้ำเสียได้ร้อยละ ๕๐ ในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวหนาแน่นอย่างน้อย ๑๐ แห่ง ๓.คุณภาพน้ำที่ปล่อยมาในเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเลต้องผ่านเกณฑ์ทั้งหมด ๔.สามารถตรวจสอบคราบน้ำมัน/ติดตามจนพบสาเหตุอย่างน้อยร้อยละ ๓๐ ของกรณีคราบน้ำมัน ๕.มีระบบแจ้งเตือนปัญหาสัตว์น้ำตาย/ซีปลาวาฬ ฯลฯ ที่สามารถเข้าถึงและทันเหตุการณ์ ๖.จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมาย ๗.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม	๑.ทบทวนสภาพปัญหา รวบรวม และ วิเคราะห์ข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการมลพิษในทะเลและชายฝั่ง รวมทั้งสรุปผลการดำเนินการ และรายงานความก้าวหน้าประเด็นปฏิรูปต่างๆ ๒.ร่วมประชุม/หารือ/แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับผู้แทนหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และ ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง ๓.ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการมลพิษในทะเลและชายฝั่ง ๔.จัดทำร่างแนวทางการบริหารจัดการมลพิษในทะเลและชายฝั่ง ๕.สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่ ๖.ดำเนินกิจกรรมหลักในการบริหารจัดการมลพิษในทะเลและชายฝั่ง ๖.๑ นำระบบ Environmental Checklist มาใช้เพื่อควบคุมกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อทะเลแต่ไม่เข้าข่ายกิจกรรมขนาดใหญ่ที่ต้องผ่าน EIA ๖.๒ ปรับปรุงระเบียบให้หน่วยงานส่วนกลางสนับสนุนงบประมาณสำหรับจัดตั้งโรงบำบัดน้ำเสีย ฯลฯ ให้องค์กรท้องถิ่นที่มีการควบคุมคุณภาพน้ำในพื้นที่ให้อยู่ตามเกณฑ์ที่กำหนด	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			๘. จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	เท่านั้น ๖.๓ สนับสนุนผู้ประกอบการรายใหญ่ให้มีส่วนช่วยในการบำบัดน้ำเสียของชุมชนในพื้นที่ โดยเพิ่มมาตรการด้านภาษีและการคลัง ๖.๔ ปรับปรุงระเบียบให้หน่วยงานที่อนุญาตเป็น ผู้รับผิดชอบ หากเกิดปัญหาต่างๆ ใช้ระบบเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อมเข้ามา ประเมินมูลค่าความเสียหาย ๖.๕ จัดทำแผนที่ให้ลำดับความสำคัญและจัดทำ Road Map ของการกำจัดพื้นที่น้ำเสียชายฝั่งทะเล ๖.๖ จัดทำระบบการตรวจสอบและติดตามคราบน้ำมันครบวงจร และทันต่อเหตุการณ์ โดยเฉพาะในพื้นที่ EEC พื้นที่อ่าวไทยตอนในและในเขตอุทยานแห่งชาติทางทะเลทุกแห่ง ๖.๗ จัดทำระบบตรวจสอบ/ ติดตาม/แจ้งเตือนมลพิษทางทะเล และสัตว์ทะเลมีพิษ เช่น น้ำเปลี่ยนสี (ซีปลาวาฬ) ฯลฯ ๗. จัดประชุมประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็น ๘. เสนอผลการดำเนินการให้หน่วยที่เกี่ยวข้องพิจารณานำไปสู่กระบวนการปฏิบัติ	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓.๖ : การบริหารจัดการการประมงทะเล					
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑. กำหนดแนวทางการบริหารจัดการการประมงทะเลที่มีประสิทธิภาพ ๒. การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	๓ ปี	๑. ร้อยละของความสำเร็จในการบริหารจัดการการประมงทะเล ๒. มีระบบส่งเสริมด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีศักยภาพสำหรับอาชีพประมงพื้นบ้าน ๓. มีแผนบริหารจัดการการประมงทะเลรายจังหวัดที่เหมาะสมกับ	๑. ทบทวนสภาพปัญหา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการประมงทะเล รวมทั้ง สรุปผลการดำเนินการและรายงานความก้าวหน้าประเด็นปฏิรูปต่างๆ ๒. ร่วมประชุม/หารือ/แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แทนหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และ ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง ๓. ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประมงทะเล	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			สภาพพื้นดิน ๔. ร้อยละของการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการประมงทะเลที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมทั้งการแสวงหาการอนุรักษ์และการฟื้นฟู สัตว์ทะเล ๕. ร้อยละของการปรับปรุงองค์กร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประมงทะเล ทั้งระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ ๖. การทำประมงไม่เกินศักยภาพการผลิตของปริมาณสูงสุดของสัตว์น้ำที่จะจับมาใช้ประโยชน์ได้ (MSY) ซึ่งคำนวณโดยกรมประมง ๗. ความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมาย ๘. จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม ๙. จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	๔. จัดทำร่างแนวทางการบริหารจัดการการประมงทะเล ๕. สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่ ๖. ดำเนินกิจกรรมหลักในการบริหารจัดการการประมงทะเล ๖.๑ จัดทำระบบส่งเสริมด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีศักยภาพสำหรับอาชีพประมงพื้นบ้านโดยเฉพาะ ๖.๒ จัดทำแผนบริหารจัดการการประมงทะเลที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ทั้งในมิติของพื้นที่และฤดูกาล ๖.๓ ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการประมงทะเลให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพในการส่งเสริม ทั้งการแสวงหาการอนุรักษ์ และการฟื้นฟูสัตว์ทะเล ๖.๔ ปรับปรุงองค์กร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประมงทะเล ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ ๖.๕ กำกับการยกร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๗. ขับเคลื่อนการบริหารเชิงพื้นที่โดยท้องถิ่นบริหารจัดการพื้นที่ของตน สำหรับส่วนกลางทำหน้าที่กำหนด และกำกับนโยบาย ๘. จัดประชุมประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน ๙. เสนอผลการดำเนินการให้หน่วยที่เกี่ยวข้องพิจารณานำ ไปสู่กระบวนการปฏิบัติ	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓.๗ : การบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและแหล่งพลังงานในทะเล					
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑. กำหนดแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและแหล่งพลังงานในทะเลที่มีประสิทธิภาพ	๓ ปี	๑. ร้อยละของการปรับปรุงองค์กร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ และแหล่ง	๑. ทบทวนสภาพปัญหา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและ แหล่งพลังงานในทะเล รวมทั้งสรุปผลการดำเนินการและรายงานความก้าวหน้าประเด็น	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๒.การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม		<p>พลังงานในทะเลทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>๒.มียุทธศาสตร์การแสวงหาและใช้ประโยชน์ทรัพยากรสินแร่และแหล่งพลังงานในทะเล โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ</p> <p>๓.มีแผนในการจัดการพื้นที่น้ำร่องเพื่อจัดทำแหล่งท่องเที่ยวดำน้ำ / อนุรักษ์ทะเล แทนปิโตรเลียมที่เลิกการใช้งานแล้ว</p> <p>๔.มีแผนบริหารจัดการการแสวงหาและการใช้ประโยชน์จากสินแร่และแหล่งพลังงานในทะเล โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศและชุมชน รวมถึงความยั่งยืนของทรัพยากร</p> <p>๕.จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาและการใช้ประโยชน์จากสินแร่และแหล่งพลังงานในทะเลที่ทันสมัยและสอดคล้องกับลักษณะของทะเลไทย</p> <p>๖.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม</p> <p>๗.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาค</p>	<p>ปฏิรูปต่างๆ</p> <p>๒.ร่วมประชุม/หารือ/แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แทนหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และ ภาคประชาชน ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๓.ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรสินแร่และแหล่งพลังงานในทะเล</p> <p>๔.จัดทำร่างแนวทางการบริหารทรัพยากรสินแร่และแหล่งพลังงานในทะเล</p> <p>๕.สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่</p> <p>๖.ดำเนินกิจกรรมหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรสินแร่และแหล่งพลังงานในทะเล</p> <p>๖.๑ จัดตั้งระบบตรวจสอบ/ติดตามการรื้อถอนแท่นผลิตปิโตรเลียมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในทะเล เช่น แหล่งท่องเที่ยวดำน้ำ/แหล่งอนุรักษ์ทะเล ฯลฯ</p> <p>๖.๒ จัดทำแผนบริหารจัดการ การแสวงหาสินแร่และแหล่งพลังงานในทะเล</p> <p>๖.๓ จัดทำแผนบริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากสินแร่และแหล่งพลังงานในทะเล</p> <p>๖.๔ ปรับปรุงองค์กร/หน่วยงาน หรือจัดตั้งองค์กร ควบคุมและกำกับกรในงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรสินแร่และแหล่งพลังงานในทะเลทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>๖.๕ กำกับกรร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาและ</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			ประชาสังคม	การใช้ประโยชน์จากสินแร่และแหล่งพลังงานในทะเลที่ทันสมัยและสอดคล้องกับลักษณะของทะเลไทย ๗. ขับเคลื่อนการบริหารเชิงพื้นที่โดยท้องถิ่นบริหารจัดการพื้นที่ของตน สำหรับส่วนกลางทำหน้าที่กำหนดและกำกับนโยบาย ๘. จัดประชุมประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน ๙. เสนอผลการดำเนินการให้หน่วยที่เกี่ยวข้องพิจารณานำไปสู่กระบวนการปฏิบัติ	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓.๘ : การแบ่งเขตการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งตามแนวคิดการวางแผนเชิงพื้นที่ทางทะเล (Marine Spatial Planning)					
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑. การแบ่งเขต (zoning) การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ๒. กำหนดแนวทางตามแนวคิด MSP ๓. การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	๕ ปี	๑. จำนวนฐานข้อมูลทรัพยากรที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ๒. แผนผังการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ๒๓ จังหวัด ๓. จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๔. จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม ๕. จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	๑. ทบทวนสภาพปัญหา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมทั้งสรุปผลการดำเนินการและรายงานความก้าวหน้า ๒. ร่วมประชุม/หารือ/แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แทนหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง ๓. ศึกษาแนวทางการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและ ชายฝั่งตามแนวคิด Marine Spatial Planning (MSP) และรวบรวมฐานข้อมูลการใช้ทรัพยากรทางทะเลในพื้นที่ต่างๆ ๔. จัดทำร่างเขตการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งตามหลักการทางวิชาการ ๕. สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				<p>๖.ดำเนินกิจกรรมหลักในการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง</p> <p>๖.๑ การสำรวจข้อมูลทรัพยากรรายพื้นที่และรายประเภทของทรัพยากรรวมถึงการใช้ประโยชน์</p> <p>๖.๒ กำหนดเขต (zoning) การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง</p> <p>๖.๓ จัดทำแก้ไขปรับปรุง และกำกับกรร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้แผน MSP สามารถใช้บังคับได้</p> <p>๖.๔ กำหนดให้จังหวัดเป็นเจ้าภาพรับผิดชอบหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรในพื้นที่ของตน</p> <p>๖.๕ การขับเคลื่อนให้ท้องถิ่น/ จังหวัดสามารถบูรณาการทรัพยากรในพื้นที่ของตน</p> <p>๗.จัดประชุมประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน</p> <p>๘.เสนอผลการดำเนินการให้หน่วยที่เกี่ยวข้องพิจารณำไปสู่กระบวนการปฏิบัติ</p>	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓.๙ : การอนุรักษ์ปะการังอย่างยั่งยืน					
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	<p>๑.กำหนดแนวทางการบริหารจัดการการอนุรักษ์ปะการังอย่างยั่งยืน</p> <p>๒.การสร้างความรู้ความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม</p>	๕ ปี	<p>๑.มีพื้นที่ปะการังสมบูรณ์มากกว่าร้อยละ ๙ ใน ๕ ปี และมากกว่าร้อยละ ๒๐ ภายใน ๒๐ ปี</p> <p>๒.พื้นที่ปะการังเสียหายน้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ใน ๕ ปี และน้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ภายใน ๒๐ ปี</p> <p>๓.เรือตรวจของภาครัฐ/เรือ</p>	<p>๑.ทบทวนสภาพปัญหา รวบรวม และ วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ปะการังอย่างยั่งยืน รวมทั้งสรุปผลการดำเนินการและรายงานความก้าวหน้าประเด็นปฏิรูปต่างๆ</p> <p>๒.ร่วมประชุม/หารือ/แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แทนหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และ ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๓.ศึกษาแนวทางการอนุรักษ์ปะการังอย่างยั่งยืน</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			<p>ท่องเที่ยว ที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเกิน ๒๐ คน ทั้งหมดในพื้นที่ ตัวอย่างอ่าวพังงา/เกาะพีพีได้รับการติดตั้งระบบติดตามเรือ และมีศูนย์ตรวจสอบประจำพื้นที่</p> <p>๔. จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแนวปะการังแห่งชาติ</p> <p>๖. จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม</p> <p>๗. จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม</p>	<p>๔. จัดทำร่างแนวทางการอนุรักษ์ปะการังอย่างยั่งยืน</p> <p>๕. สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่</p> <p>๖. ดำเนินกิจกรรมหลักในการอนุรักษ์ปะการังอย่างยั่งยืน</p> <p>๖.๑ จัดทำระบบตรวจสอบ ดูแล และติดตั้งเครื่องติดตามเรือตรวจของภาครัฐ/เรือท่องเที่ยวทั้งหมด</p> <p>๖.๒ บูรณาการแผนการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนที่เกี่ยวข้องกับแนวปะการังทั้งหมด</p> <p>๖.๓ จัดทำแผนที่ปะการังทั่วประเทศ (One Reef Map)</p> <p>๖.๔ มีการรายงานสถานภาพการใช้ประโยชน์ภัยคุกคามคุณภาพสิ่งแวดล้อม ๔๐๐ สถานีตรวจวัด แบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบ</p> <p>๖.๕ จัดทำแผนปะการังแห่งชาติ แผนปะการังในพื้นที่ Cluster และแผนปะการังรายจังหวัด</p> <p>๖.๖ จัดตั้งเขตสงวนรักษา ๑๗ แห่ง เขตการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ๕๐ แห่ง ภายใน ๕ ปี</p> <p>๖.๗ พื้นที่ตัวอย่าง“ยุทธศาสตร์อ่าวพังงา”รวม ๓ โมเดล (พีพีโมเดล เกาะไข่มุกอ่าวพังงาโมเดล) และขยายผลในพื้นที่อ่าวพังงาทั้งหมด (พังงา ภูเก็ต กระบี่)</p> <p>๖.๘ กำกับการยกร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๗. จัดประชุมประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน</p> <p>๘. เสนอผลการดำเนินการให้หน่วยที่เกี่ยวข้องพิจารณานำไปสู่กระบวนการปฏิบัติ</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓.๑๐ : การแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง					
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	<p>๑.กำหนดแนวทางการบริหารจัดการการแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>๒.การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม</p>	๕ ปี	<p>๑.ร้อยละของความสำเร็จในการแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง</p> <p>๒.มีมาตรการลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับสิ่งก่อสร้างริมทะเล ที่มีการยกเว้นการทำ EIA</p> <p>๓.พื้นที่ที่ประสบปัญหาการกัดเซาะระดับเร่งด่วน ๓๑ กลุ่มหาดย่อย มีมาตรการในการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งครอบคลุมทุกพื้นที่</p> <p>๔.มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง</p> <p>๕.ความสำเร็จในการจัดตั้งหน่วยงานกำกับการลดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง</p> <p>๖.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม</p> <p>๗.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม</p>	<p>๑.ทบทวนสภาพปัญหา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกัดเซาะชายฝั่ง รวมทั้งสรุปผลการ ดำเนินการประเด็นปฏิรูปที่ ๑ และรายงานความก้าวหน้าประเด็นปฏิรูปต่างๆ</p> <p>๒.ร่วมประชุม/หารือ/แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แทนหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และ ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๓.ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งแบบบูรณาการทุกพื้นที่ของชายฝั่งประเทศไทย</p> <p>๔.จัดทำร่างแนวการแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งของประเทศไทย</p> <p>๕.สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่</p> <p>๖.ดำเนินกิจกรรมหลักในการแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง</p> <p>๖.๑ นำระบบ Environmental Check List มาใช้สำหรับสิ่งก่อสร้างริมทะเลที่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้น</p> <p>๖.๒ ศึกษารวบรวมข้อมูลและทำกระบวนการมีส่วนร่วมให้ครอบคลุมทุกประการทั้งในเรื่องผลกระทบต่อห่วงโซ่อาหารและระบบนิเวศรวมทั้งจัดทำระบบที่สามารถดูแลควบคุมให้เกิดผลสัมฤทธิ์</p> <p>๖.๓ กำกับการร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้กฎหมายมีการบูรณาการของทุกหน่วยงาน</p> <p>๗.จัดประชุมประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาค</p>	<p>สสส./สนน./สนช.บางขุนเทียน</p> <p>สสส./สนน./สนช.บางขุนเทียน</p> <p>สนย.</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				ส่วน ๘.เสนอผลการดำเนินการให้หน่วยที่เกี่ยวข้องพิจารณานำไปสู่กระบวนการปฏิบัติ	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓.๑๑ : การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล					
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑.กำหนดแนวทางการบริหารจัดการการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการปกป้องรักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเลที่มีประสิทธิภาพ ๒.การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	๕ ปี	๑.แนวทางและ Road Map ในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล ๒.ยุทธศาสตร์การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล ๓.แผนการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการปกป้องรักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล ๔.ร้อยละของความสำเร็จในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล ๕.จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๖.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม	๑.ทบทวนสภาพปัญหา รวบรวม และ วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการปกป้องรักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ทางทะเลรวมทั้งสรุปผลการดำเนินการและรายงานความก้าวหน้าประเด็นปฏิรูปต่างๆ ๒.ร่วมประชุม/หารือ/แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แทนหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และ ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง ๓.ศึกษาแนวทางการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล ๔.จัดทำร่างแนวทางการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล ๕.สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่ ๖.ดำเนินกิจกรรมหลักในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล ๖.๑ กำหนดแนวทางและ Road Map ในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากร	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			<p>ร่วม</p> <p>๗.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม</p>	<p>และสิ่งแวดล้อมทางทะเล</p> <p>๖.๒ ยกย่องยุทธศาสตร์การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล</p> <p>๖.๓ จัดทำแผนการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อมทางทะเล</p> <p>๖.๔ ปฏิบัติตามแผนการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล</p> <p>๖.๕ กำกับกรรการร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๗. จัดประชุมประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน</p> <p>๘.จัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือระหว่างประเทศในการปกป้อง รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล</p> <p>๙.เสนอผลการดำเนินการให้หน่วยที่เกี่ยวข้องพิจารณานำไปสู่กระบวนการปฏิบัติ</p>	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓.๑๒ : การบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและสัตว์ทะเล					
<p>ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย</p>	<p>๑.กำหนดแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและสัตว์ทะเล ที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>๒.การสร้างความรู้ความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม</p>	<p>๕ ปี</p>	<p>๑.แผนผังร่างพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและสัตว์ทะเล และพื้นที่เป้าหมาย</p> <p>๒.ร้อยละของความสำเร็จในการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและสัตว์ทะเล</p> <p>๓.จำนวนพื้นที่คุ้มครองทางทะเลเพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ ๑,๐๐๐</p>	<p>๑.ทบทวนสภาพปัญหา รวบรวม และ วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองทางทะเล และสัตว์ทะเล รวมทั้งสรุปผลการดำเนินการและรายงานความก้าวหน้าประเด็นปฏิรูปต่างๆ</p> <p>๒.ร่วมประชุม/หารือ/แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับผู้แทนหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และ ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๓.ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและ</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			<p>ตารางกิโลเมตร</p> <p>๔.พื้นที่คุ้มครองทางทะเลมีมากกว่า ๓๒,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ในปี ค.ศ. ๒๐๓๐</p> <p>๕.ความเสียหายของระบบนิเวศและสิ่งมีชีวิตทางทะเลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ในพื้นที่คุ้มครองน้อยลงกว่าก่อนประกาศเป็นพื้นที่คุ้มครอง</p> <p>๖.จำนวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๗.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม</p> <p>๘.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม</p>	<p>สัตว์ทะเล</p> <p>๔.จัดทำร่างพื้นที่คุ้มครองทางทะเล และสัตว์ทะเล และพื้นที่เป้าหมายในการประกาศ</p> <p>๕.สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่</p> <p>๖.ดำเนินกิจกรรมหลักในการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและสัตว์ทะเล</p> <p>๖.๑ กำหนดให้แผนพัฒนาประเทศ/ยุทธศาสตร์กระทรวง/กรมที่เกี่ยวข้องต้องกล่าวถึงพื้นที่คุ้มครองทางทะเล</p> <p>๖.๒ กำหนดให้หน่วยงานที่ประกาศพื้นที่คุ้มครองทางทะเลทุกรูปแบบมีแผนแม่บทในการดำเนินการในพื้นที่กำหนดดัชนีชี้วัดและหน้าที่รับผิดชอบชัดเจน โดยมีระบบที่สามารถดำเนินการได้มีอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๖.๓ กำหนดให้มีหน่วยงาน/องค์กรรับผิดชอบด้านการติดตามประเมินผลพื้นที่คุ้มครองทางทะเลให้ เป็นไปตามดัชนีชี้วัดและจัดทำรายงานเป็นประจำทุกปี เพื่อนำเสนอและต้องสามารถเข้าถึงและให้ความคิดเห็นได้จากผู้สนใจทั่วไป</p> <p>๖.๔ ปรับปรุงองค์กร/กฎหมายให้พื้นที่คุ้มครองทางทะเล มีหน่วยงานรับผิดชอบตรวจตรา/ดูแลอย่างต่อเนื่องทั้งในส่วน of จังหวัดที่มีพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมและหน่วยงานกลาง</p> <p>๖.๕ กำหนดให้มีการประกาศพื้นที่คุ้มครองทางทะเลโดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างน้อยปีละ ๑,๐๐๐ ตาราง กิโลเมตร (โดยมีเกณฑ์สอดคล้องกับข้อ ๖.๒ และข้อ ๖.๓)</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				๖.๖ กำกับกรรการร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๗. จัดประชุมประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน ๘. เสนอผลการดำเนินการให้หน่วยที่เกี่ยวข้องพิจารณานำไปสู่กระบวนการปฏิบัติ	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๓.๑๓ : การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทางทะเลให้ทันสมัยและสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒					
ไม่ได้กำหนดประเด็นย่อย	๑.กำหนดแนวทางการบริหารจัดการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทางทะเลให้ทันสมัยและสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ ที่มีประสิทธิภาพ ๒.การสร้างความรู้ความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม	๕ ปี	๑.แนวทางและ Road Map ในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทางทะเล ๒.ร้อยละของกฎหมายที่แก้ไข/ปรับปรุง/กำหนดขึ้นใหม่ให้มีการบูรณาการความสอดคล้องและทันสมัย สามารถนำไปใช้ได้อย่างสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของประเทศไทย และเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย ๓.จำนวนเครือข่ายของการมีส่วนร่วม ๔.จำนวนกิจกรรมร่วมของภาคประชาสังคม	๑.ทบทวนสภาพปัญหา รวบรวม และ วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายทางทะเลของประเทศไทย อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ และข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี รวมทั้งสรุปผลการดำเนินการและรายงานความก้าวหน้าประเด็นปฏิรูปต่างๆ ๒.ร่วมประชุม/หารือ/แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับผู้แทนหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง ๓.ศึกษาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทางทะเล ๔.ตั้งคณะกรรมการระดับชาติเพื่อติดตาม และแก้ไขปรับปรุงกฎหมายทางทะเล ๕.สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่ ๖.ดำเนินกิจกรรมหลักในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทางทะเล ๖.๑ กำหนดแนวทางและ Road Map ในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทางทะเล ๖.๒ กำกับกรรการแก้ไข/ปรับปรุง/ยกร่างกฎหมายให้มีความสอดคล้องและทันสมัยรวมทั้งให้ความสำคัญแก่ข้อบัญญัติท้องถิ่น	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				ตามความเหมาะสม ๗. จัดประชุมประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน ๘. จัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือระหว่างประเทศในการปกป้องรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล	
๔. เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ					
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๔.๑ : ปฏิรูปกลไกด้านความหลากหลายทางชีวภาพทั้งระดับชาติและพื้นที่					
ประเด็นย่อยที่ ๔.๑.๑ การปฏิรูปกฎหมาย	๑. จัดทำพระราชบัญญัติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพที่นำไปสู่การบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทของประเทศไทย ๒. กฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อนุสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศที่ไทยเป็นภาคี	๒ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๒)	๑. มีกฎหมายหลักด้านความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพในภาพรวมของประเทศ ๒. จำนวนกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพที่ได้รับการปรับปรุง	๑. ยกร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. ใช้เป็นกรอบบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศ* ๑) ยกร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ๒) รับฟังความเห็นร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ๓) นำเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพต่อคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการกฤษฎีกา และสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามขั้นตอน ๔) ยกร่างกฎหมายลำดับรอง และรับฟังความเห็น ๕) นำเสนอกฎหมายลำดับรองเข้าสู่การพิจารณาตามขั้นตอน ๒. ทบทวนและปรับปรุงกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพที่มีอยู่ และนำเสนอเข้าสู่การพิจารณาและบังคับใช้ตามขั้นตอน	
ประเด็นย่อยที่ ๔.๑.๒ การปฏิรูปกลไกคณะกรรมการ	๑. เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการด้านความหลากหลายทางชีวภาพโดยตั้งคณะกรรมการ	๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-	๑. มีกลไกในรูปของคณะกรรมการระดับชาติและระดับจังหวัด ๒. มีองค์กรกลางที่ทำหน้าที่	<u>๑ การปฏิรูปกลไกคณะกรรมการในระดับประเทศ</u> ๑. ปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการ กอช. เพื่อทำหน้าที่ และมีอำนาจในการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพตาม	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>ระดับชาติ และระดับจังหวัด เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานให้มีการดำเนินงานมีความชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน</p> <p>๒.องค์กรกลางที่ทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการความหลากหลายทางชีวภาพในระดับ ประเทศ มีการปรับโครงสร้างอำนาจหน้าที่ และภารกิจให้เหมาะสมกับการดำเนินงานของคณะกรรมการ ฯ ในการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศ</p>	๒๕๖๕)	สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการความหลากหลายทางชีวภาพในระดับ ประเทศ	<p>แผนการปฏิรูปประเทศเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพจนกว่าพระราชบัญญัติจะมีผลบังคับใช้ (ภายใต้ระเบียบ กอช.)</p> <p>๒.จัดตั้งคณะกรรมการภายใต้ กอช. เพื่อขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูปประเทศ (ภายใต้ระเบียบ กอช.)</p> <p>๓.จัดตั้งคณะกรรมการความหลากหลายทางชีวภาพในระดับชาติ ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. (ภายใต้พระราชบัญญัติ)</p> <p>๔.ยกระดับ/ปรับปรุงองค์กรเพื่อทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการความหลากหลายทางชีวภาพในระดับชาติ</p> <p>๕.จัดประชุมคณะกรรมการ/คณะอนุกรรมการและขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูปประเทศ</p> <p><u>๒ การปฏิรูปกลไกคณะกรรมการในระดับพื้นที่</u></p> <p>๑.จัดตั้งคณะกรรมการความหลากหลายทางชีวภาพในระดับจังหวัดเพื่อประสานการดำเนินงานปฏิรูประบบและเครือข่ายของศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่นตำบล (ภายใต้ กอช.)</p> <p>๒.จัดตั้งคณะกรรมการความหลากหลายทางชีวภาพในระดับจังหวัด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ.</p> <p>๓.จัดประชุมคณะกรรมการความหลากหลายทางชีวภาพในระดับจังหวัด</p>	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๔.๒ : ปฏิรูประบบการวิจัยด้านความหลากหลายทางชีวภาพ					
ประเด็นย่อยที่ ๔.๒.๑ จัดทำแผนการวิจัย และสนับสนุน	๑.ระบบวิจัยและพัฒนาที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิจัยขั้นพื้นฐานและอนุกรมวิธาน	๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-	๑.มีแผนการดำเนินงานในการพัฒนาระบบวิจัยด้านความหลากหลายทางชีวภาพและการ	๑.จัดทำแผนการวิจัยและพัฒนาด้านความหลากหลายทางชีวภาพในลักษณะ Agenda - Based/Area - Based /Program - Based รวมทั้งข้อเสนอแนะและแผนการดำเนินงาน	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์	<p>นวัตกรรม และการประยุกต์ใช้เชิงเศรษฐกิจ พร้อมทั้งระบบงบประมาณและเงินทุนสนับสนุนที่ชัดเจนและต่อเนื่อง</p> <p>๒. มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการและสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้กับคนในชุมชน</p> <p>๓. เพิ่มประสิทธิภาพในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน</p>	๒๕๖๕)	<p>สนับสนุนงบประมาณตามวาระวิจัยครอบคลุมทุกมิติที่มีความสำคัญ</p> <p>๒. จำนวนนวัตกรรมที่สร้างขึ้นสำหรับคนในชุมชน</p> <p>๓. มีกลไกในการเชื่อมโยงและบูรณาการองค์ความรู้ทางวิชาการเข้าสู่การกำหนดนโยบายและแผนของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องรวมถึงการพัฒนาต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจ</p>	<p>ในการพัฒนาระบบวิจัยด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาของโลกและระดับประเทศด้านการวิจัยและนวัตกรรมโดยกำหนดทิศทางการวิจัยและประเด็นหลักที่มีความสำคัญเร่งด่วนในการดำเนินการ และส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสู่ความยั่งยืน</p> <p>๒. สนับสนุนงบประมาณตามแนวทางการปฏิรูประบบวิจัยและนวัตกรรมโดยจัดงบประมาณตามวาระการวิจัยในส่วนของความหลากหลายทางชีวภาพ</p> <p>๓. พัฒนากลไกในการเชื่อมโยงองค์ความรู้ งานวิจัยและนวัตกรรมเข้าสู่การกำหนดนโยบายและแผนของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการอนุรักษ์ และพัฒนาเศรษฐกิจจาก ความหลากหลายทางชีวภาพทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชนเพื่อสนับสนุนให้เกิดการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน ตอบสนองต่อเป้าหมาย zero waste ตามแนวทางเศรษฐกิจไหลเวียน (Circular Economy)</p> <p>๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามความต้องการของชุมชน และการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ สำหรับคนในชุมชน โดยการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสถาบันการศึกษาในพื้นที่</p>	
ประเด็นย่อยที่ ๔.๒.๒ ปฏิรูปองค์กรวิจัยด้านความหลากหลายทางชีวภาพ	<p>๑. จัดตั้งสถาบันวิจัยระบบความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อกำหนดนโยบาย พัฒนาระบบวิจัยองค์ความรู้และบุคลากรด้านความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศ</p>	๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)	<p>๑. มีองค์กรในการศึกษาวิจัยเชิงระบบและนโยบายเพื่อบูรณาการระหว่างภาคส่วนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. จัดตั้งสถาบันวิจัยระบบความหลากหลายทางชีวภาพและดำเนินงาน</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๔.๓ : ปฏิรูประบบข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศเพื่อการอนุรักษ์ คุ่มครอง ใช้ประโยชน์ และแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรม					
ประเด็นย่อยที่ ๔.๓.๑ พัฒนาลงข้อมูล ทรัพยากรชีวภาพ ระดับชาติ	๑.มีข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพที่มีลำดับความสำคัญสูง ๒.มีศูนย์ข้อมูลกลางด้านความหลากหลาย- หลายทางชีวภาพ	๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	๑.มีข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพที่มีลำดับความสำคัญสูง ๒.มีศูนย์ข้อมูลกลางด้านความหลากหลายทางชีวภาพ	๑.จัดทำข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพที่มีลำดับความสำคัญสูงและที่มีความสำคัญต่อประเทศเป็น ๒ กลุ่ม พร้อมจัดทำรายละเอียดในแต่ละชนิดที่ครอบคลุมในทุกมิติ ได้แก่ ๑.๑ ชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคามของประเทศไทยซึ่งอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์เป็นชนิดสัตว์มีกระดูกสันหลังที่มีลำดับความสำคัญสูงเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ และชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศ ๑.๒ ชนิดพันธุ์ที่มีศักยภาพและเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และชนิดพันธุ์ที่มีความสำคัญควรปกป้องรักษาไว้จากการเข้าถึงและลักลอบใช้ประโยชน์จากภายนอกโดยเฉพาะต่างชาติ ๒.จัดตั้ง node ข้อมูลในสองกลุ่มดังกล่าว ๓.เผยแพร่คลังข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์ต่อยอด ๔.รวบรวมและปรับปรุงข้อมูลชนิดพันธุ์ในประเทศไทยให้เป็นปัจจุบันทั้งชนิดพันธุ์พืช สัตว์ และจุลินทรีย์ และ เผยแพร่ในระบบเครือข่ายข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพ ๕.จัดให้มีศูนย์ข้อมูลกลางด้านความหลากหลายทางชีวภาพ	
ประเด็นย่อยที่ ๔.๓.๒ จัดทำบัญชีรายการ ทรัพยากรความ หลากหลายทาง ชีวภาพและแหล่ง	๑.มีบัญชีรายการทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพ และทรัพยากรพันธุกรรมที่ทรงคุณค่า	๕ ปี	๑.มีแหล่งข้อมูลและตัวอย่างความหลากหลายทางชีวภาพที่สามารถเข้าถึงใช้ประโยชน์	๑.จัดทำระบบบัญชีรายการทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพ ทรัพยากรพันธุกรรมที่ทรงคุณค่าเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ๒.จัดตั้งธนาคารอนุรักษ์เมล็ดพันธุ์ พืชที่ถูกคุกคาม ๓.จัดตั้งธนาคารพันธุกรรมสัตว์	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
ตัวอย่าง				๔.จัดตั้งดำเนินงานพิพิธภัณฑสถานชาติวิทยาพืชและสัตว์น้ำทะเล	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๔.๔: ปฏิรูประบบและเครือข่ายฐานทรัพยากรท้องถิ่นให้ครอบคลุมทั่วประเทศรวมถึงเครือข่ายระดับประเทศและอาเซียน					
ไม่มีประเด็นย่อย	<p>๑.ศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่น ตำบล ครอบคลุมทั่วประเทศและมีการเชื่อมโยงเครือข่ายสู่ระดับประเทศ ระหว่างประเทศและภูมิภาค</p> <p>๒.มีการบูรณาการงานฐานข้อมูลทรัพยากรท้องถิ่นและเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์ คุ่มครอง ฟันฟู และใช้ประโยชน์ ความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน</p> <p>๓.มีการจัดทำทะเบียนทรัพยากรพืช สัตว์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในชุมชนเพื่อแสดงสิทธิ์ในทรัพยากร รวมถึงการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์จากทรัพยากร และภูมิปัญญาในท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม</p> <p>๔.อปท. มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในการป้องกันและใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน</p> <p>๕.มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง</p>	๕ ปี	<p>๑.ศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่น ตำบลครอบคลุม ๗,๒๕๕ ตำบลทั่วประเทศภายใน ๕ ปี และมีการเชื่อมโยงเครือข่ายสู่ระดับประเทศ ระหว่างประเทศและภูมิภาคโดยมีศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่น ตำบล ในทุกจังหวัด จังหวัดละอย่างน้อย ๑.ตำบลในปีแรก(quick win)</p> <p>๒.จำนวนโรงเรียน ชุมชนที่บูรณาการงานฐานข้อมูลทรัพยากรท้องถิ่น โดยมีส่วนร่วม</p> <p>๓.จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์ คุ่มครอง ฟันฟู และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน</p> <p>๔.บัญชีรายการทรัพยากรพืช สัตว์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในชุมชนที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนที่มีการเก็บรักษาไว้</p>	<p>๑.ขยายศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่น ตำบล ให้ครบทุกตำบลทั่วประเทศให้เกิดการดำเนินงานตามศาสตร์พระราช และ แนวทางประชารัฐ รวมถึง เป็นศูนย์ เรียนรู้ด้านความหลากหลายทางชีวภาพของชุมชนและเชื่อมโยง เครือข่ายสู่ระดับประเทศ ระหว่าง ประเทศ และภูมิภาค</p> <p>๑.๑ ยกระดับกลไกและเครือข่ายจากหน่วยงานภาคีภายใต้โครงการ อพ.สธ. ขึ้นเป็นศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่นตำบล</p> <p>๑.๒ บูรณาการงานฐานข้อมูลทรัพยากรท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ให้ครอบคลุมทรัพยากรกายภาพ ทรัพยากรชีวภาพ ทรัพยากร วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ประชาญ ชาวบ้าน/ผู้รู้ ผู้เกี่ยวข้อง เชื่อมต่อ สู่ระดับจังหวัดและประเทศ</p> <p>๑.๓ สำรวจ บันทึก และจัดทำทะเบียนทรัพยากรพืช สัตว์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในชุมชน รวมทั้ง การจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร เพื่อแสดงสิทธิ์ในทรัพยากร และความเป็นเจ้าของ รวมถึงการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์จากทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม</p> <p>๑.๔ เสริมสร้างศักยภาพของ อปท. ในการป้องกันและใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน</p> <p>๒. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศหรือภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างเครือข่าย ความร่วมมือในการอนุรักษ์ คุ่มครอง ฟันฟู และใช้</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>ประเทศหรือภูมิภาคในการอนุรักษ์ คุ้มครอง ป่าไม้ และใช้ประโยชน์ ความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน</p> <p>๖. มีข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ความรู้พื้นบ้าน และวิถีปฏิบัติของ ชุมชนท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จ และนำไปประยุกต์ใช้ในการ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความ หลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน</p>		<p>๕.จำนวนทรัพยากรพืช สัตว์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม ที่เกี่ยวข้องในชุมชนเพื่อแสดงสิทธิ์ ในทรัพยากร รวมถึงการเข้าถึงและ แบ่งปันผลประโยชน์จากการใช้ ประโยชน์ทรัพยากรที่มีการขึ้น ทะเบียนในท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม</p> <p>๖.จำนวน อปท. ที่ได้รับการ เสริมสร้างศักยภาพในการป้องกัน และใช้ประโยชน์ความหลากหลาย ทาง ชีวภาพอย่างยั่งยืน</p> <p>๗.จำนวนเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างประเทศหรือภูมิภาคในการ อนุรักษ์ คุ้มครอง ป่าไม้ และใช้ ประโยชน์ความหลากหลายทาง ชีวภาพในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน</p> <p>๘.จำนวนชุมชนที่ได้รับการถ่ายทอด ภูมิปัญญาท้องถิ่น ความรู้พื้นบ้าน และวิถีปฏิบัติของชุมชนท้องถิ่นที่ ประสบความสำเร็จสำหรับไป ประยุกต์ ใช้ในการอนุรักษ์และใช้ ประโยชน์ความหลากหลายทาง ชีวภาพอย่างยั่งยืน</p>	<p>ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน</p> <p>๓. รวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น และองค์ความรู้ของชุมชน ท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน ด้านการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนเพื่อเป็น กรณีตัวอย่างถ่ายทอดไปยัง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในระดับชุมชน ประเทศ และระหว่างประเทศ</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๔.๕ : ปฏิรูประบบบุคลากรด้านความหลากหลายทางชีวภาพ					
<p>ประเด็นย่อยที่ ๔.๕.๑ จัดทำแผนพัฒนาระบบบุคลากรด้านความหลากหลายทางชีวภาพ</p>	<p>๑.บุคลากรมีทักษะความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ มีตำแหน่งงานเส้นทางอาชีพและความมั่นคง</p> <p>๒.บุคลากรมีความรู้ความเชี่ยวชาญในระดับผู้นำของภูมิภาค</p> <p>๓.ส่งเสริมแรงจูงใจทางบวกที่สนับสนุนกลุ่มเป้าหมายเข้ามาศึกษาด้านความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น อัตราค่าตอบแทนพิเศษสำหรับสาขาที่ขาดแคลน</p> <p>๔.มีหลักสูตรการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบ รวมถึงหลักสูตรท้องถิ่นที่ทันสมัยเชิงสหวิทยาการ</p> <p>๕. ศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่นตำบลมีการสร้างสรรค์องค์ความรู้และแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practices) ในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน</p>	<p>๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)</p>	<p>๑.จำนวนบุคลากรที่รองรับการดำเนินงานด้านความหลากหลายทางชีวภาพทั้งในระดับภูมิภาค ระดับประเทศและพื้นที่</p> <p>๒.จำนวนโครงการวิจัยจากองค์กรระหว่างประเทศและ/หรือจำนวนบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่เป็นยอมรับในระดับนานาชาติ</p> <p>๓.จำนวนบุคลากรที่ได้รับรางวัลและได้รับการเชิดชูเกียรติ</p> <p>๔.ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายที่เข้ามาศึกษาด้านความหลากหลายทางชีวภาพและได้รับเข้าทำงานในพื้นที่</p> <p>จำนวนหลักสูตรการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบรวมถึงหลักสูตรท้องถิ่น</p> <p>๕.องค์ความรู้และแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practices) จากศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่น ตำบล</p>	<p>๑.จัดสรรทุนเล่าเรียนสาขานุกรมวิธานและสาขาที่เกี่ยวข้องตามความต้องการของหน่วยงาน และ จัดการฝึกอบรมและดูงานด้านนุกรมวิธานอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๒.สร้างและพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศในเชิงสหสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ทั้งใน ระบบและนอกระบบการศึกษา รวมถึง บุคลากรในท้องถิ่นและชุมชน</p> <p>๓.ผลักดันให้เกิดการเพิ่มส่วนงานตำแหน่งเส้นทางอาชีพ และ ความมั่นคงของบุคลากรด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ทั้ง ส่วนกลาง และท้องถิ่น รวมถึงงบประมาณรองรับ</p> <p>๔.สนับสนุนและสร้างแรงจูงใจให้มีการเข้ามาศึกษาทางด้านความหลากหลายทางชีวภาพ โดยเฉพาะ เยาวชนในพื้นที่แบบครบวงจรด้วย การจัดสรรทุนการศึกษาควบคู่กับการกำหนดสัดส่วนและกำหนดตำแหน่ง งานในหน่วยงานระดับท้องถิ่นรองรับ ผู้สำเร็จการศึกษา และพิจารณาอัตรา ค่าตอบแทนพิเศษสำหรับสาขาที่ ขาดแคลน รวมถึงนักอนุกรมวิธาน</p> <p>๕.สนับสนุนบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญให้มีบทบาทสำคัญและ มีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการ ในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ</p> <p>๖.สร้างหลักสูตรการเรียนรู้ที่ทันสมัย ทั้งในและนอกระบบการศึกษา ผลักดันให้เกิดหลักสูตรของท้องถิ่นเพิ่มเติม/บูรณาการเนื้อหาในส่วนของสหวิทยาการไว้ในสาระของ การเรียนการสอน เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทาง ชีวภาพอย่างยั่งยืน</p>	<p>สพข.สนป.</p> <p>สกก.สนป.</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				๗. สนับสนุนให้ศูนย์อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรท้องถิ่น ตำบลมีการสร้างสรรค์องค์ความรู้และแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practices) ในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน	สพส./สนช.
ประเด็นย่อยที่ ๔.๕.๒ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งปัน และดำรงไว้ซึ่งองค์ความรู้	๑. คนในท้องถิ่นมีองค์ความรู้ของ ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือความรู้ พื้นบ้านที่คงอยู่และใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ๒. ประชาชนได้รับความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานด้านความหลากหลายทางชีวภาพ และเห็นคุณค่า ความสำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพ	๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)	๑. จำนวนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์ พื้นฟูการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ ๒. ร้อยละความรู้ความเข้าใจพื้นฐานด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ของกลุ่มเป้าหมาย	๑. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือความรู้ พื้นบ้านด้านการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพโดยการทางงานของคนสามวัย (ผู้สูงอายุหรือปราชญ์ชาวบ้าน วัยทำงาน และ เยาวชน) ๒. สร้างสังคมการเรียนรู้ แบ่งปัน ผ่านการศึกษาด้านความหลากหลาย ทางชีวภาพสู่สาธารณชนในทุกกระดับ	สนช./สพส. สพส.
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๔.๖ : ปฏิรูประบบ กลไกรองรับการใช้ประโยชน์และอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน					
ไม่มีประเด็นย่อย	๑. รายได้จากเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เพิ่มขึ้น ๒. เพิ่มมูลค่าทรัพยากรชีวภาพ ๓. มีนวัตกรรมสร้างผลิตภัณฑ์และบริการมาตรฐานระดับสากล ๔. รายได้ของท้องถิ่นเพิ่มขึ้นจากสินค้าและบริการที่ได้มาตรฐานสากล ๕. ประชาชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเลือกสินค้าและบริการที่	๕ ปี	๑. รายได้จากเศรษฐกิจชีวภาพต่อปี ๒. มูลค่าทรัพยากรชีวภาพเพิ่มขึ้นต่อปีในแต่ละภาคส่วน ๓. จำนวนนวัตกรรมสร้างผลิตภัณฑ์ฯ ต่อปี ๔. รายได้จากสินค้าและบริการที่ได้มาตรฐานสากลของชุมชนท้องถิ่นต่อปี ๕. อัตราการบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมต่อ	๑. ผลักดันให้เศรษฐกิจชีวภาพเป็นหนึ่งใน การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ๑.๑ จัดทำแผนขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ชีวภาพ (Bio Economy) ของประเทศ ๑.๒ พัฒนานวัตกรรมสร้างผลิตภัณฑ์ และบริการที่ได้มาตรฐานระดับ สากลมุ่งสู่การพัฒนาเป็นสินค้ามูลค่าสูง (ระดับ high end) ๑.๓ สร้างศักยภาพในระดับประเทศ/ พื้นที่/ชุมชนท้องถิ่นรองรับยกระดับการผลิตสินค้าและบริการที่ได้มาตรฐานสากล ๒. สร้างกลไกผลักดันวิธีการผลิตและบริโภคอย่างยั่งยืนทั้งต้นน้ำ	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>๖.ภาคการผลิตและบริการได้รับการรับรองการผลิตและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น</p> <p>๗.มีกลไก/แนวทางเชื่อมโยงผลประโยชน์ฯ และใช้งานได้อย่างเป็นรูปธรรมและกว้างขวาง</p>		<p>สินค้าและบริการทั้งหมดเพิ่มขึ้น</p> <p>๖.จำนวนชนิดพันธุ์/พื้นที่อนุรักษ์ทุกระดับที่ได้รับการอนุรักษ์ในรูปแบบการคืนผลประโยชน์จากการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพ</p>	<p>กลางน้ำ ปลายน้ำ รวมถึงในเมืองเข้าสู่กระบวนการผลิตและบริโภคในทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาคเกษตร ประมง ท่องเที่ยว โดยกลไกของรัฐ</p> <p>๓.กำหนดกลไกและแนวทาง การเชื่อมโยงผลประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพกลับสู่การอนุรักษ์</p> <p>๓.๑ สร้างกลไกรับผิดชอบและชดเชย ค่าเสียหายจากผลกระทบที่เกิดกับความหลากหลายทางชีวภาพจากโครงการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๓.๒ พัฒนามาตรการจูงใจทางการคลัง เพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการทุกระดับปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตและบริการ เพื่อลดผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ</p>	
๕.เรื่อง สิ่งแวดล้อม					
เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๕.๑ เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ					
<p>ประเด็นย่อยที่ ๕.๑.๑ ลดขยะมูลฝอยที่แหล่งกำเนิดโดยสร้างแรงจูงใจในการคัดแยกและนำกลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด (มลพิษจากขยะชุมชน)</p>	<p>๑.ปริมาณขยะอินทรีย์และขยะรีไซเคิลที่ต้นทางลดลง</p> <p>๒.ปริมาณขยะอินทรีย์และขยะรีไซเคิลที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น</p>	<p>๑-๕ ปี</p>	<p>๑. กฎหมาย/กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการกำกับหน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนา ระบบคัดแยกขยะที่ครัวเรือนระบบขยะแลกเงิน รวมทั้งระบบการเก็บรวบรวมและการขนส่งขยะแบบแยกประเภทได้รับการออกประกาศและมีผลบังคับใช้ภายใน ๑ ปี</p> <p>๒. ร้อยละของจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ดำเนินการตามหลักการและแนวทางที่กำหนด</p>	<p>๑.สร้างวัฒนธรรมการคัดแยกขยะมูลฝอยและนำกลับมาใช้ประโยชน์ในชุมชนต่างๆ ทั่วประเทศโดยสร้างแรงจูงใจบนหลักการ“เปลี่ยนขยะที่ไม่มีราคาให้เป็นเงิน”โดยเฉพาะขยะอินทรีย์ โดย</p> <p>๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกับภาคเอกชน แสวงหาช่องทางการนำขยะมูลฝอยทุกประเภท โดยเฉพาะขยะอินทรีย์มาใช้ประโยชน์และพัฒนาระบบ “ขยะแลกเงิน” ผ่านร้านค้าวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ชุมชน ร้านสะดวกซื้อ โรงเรียน ฯลฯ โดยเน้นเพิ่มประเภทขยะที่จะรับซื้อคืน</p> <p>๒) ให้ความรู้และทักษะกับชุมชนและโรงเรียนในการคัดแยกขยะแต่ละประเภท รวมทั้งผนวกความรู้เรื่องการคัดแยกขยะเข้าไปใน</p>	<p>สสส.</p> <p>สสส./สพส.</p> <p>สสส./สนค./สนช.</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			ภายใน ๕ ปี ๓. ผลสำเร็จของการดำเนินการของหน่วยงานรับผิดชอบตามระยะเวลาที่กำหนด	<p><u>หลักสูตรการเรียนการสอน</u></p> <p>๓) <u>จัดตั้งศูนย์กลางคัดแยกขยะรีไซเคิลและขยะที่นำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างน้อยครอบคลุมทุกภูมิภาค</u></p> <p>๒. <u>ศึกษาความเหมาะสมและพัฒนาแผนดำเนินการคัดแยกขยะ โดยเฉพาะขยะอินทรีย์ซึ่งรวมถึงระบบการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะแบบแยกประเภท และดำเนินการตามแผน ดังกล่าว</u></p> <p>๓. <u>จัดทำปฏิทินการเก็บขยะแต่ละประเภทคู่มือการแยกประเภทแบบง่ายสำหรับทุกชุมชน/ครัวเรือน โดยเริ่มจากเทศบาลเมืองใหญ่ เมือง อุตสาหกรรม และเมืองท่องเที่ยว ขนาดใหญ่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษก่อน</u></p> <p>๔. <u>เชื่อมโยงการพัฒนาแผนและระบบดังกล่าวกับตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน บริหารจัดการขยะ</u></p> <p>๕. <u>ออกกฎหมาย/กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาระบบการเก็บ รวบรวมและขนส่งขยะแบบแยกประเภทและเชื่อมโยงตัวชี้วัดและการจัดสรรเงินงบประมาณสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาระบบดังกล่าว</u></p> <p>๖. <u>พิจารณาจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการคัดแยกขยะที่ต้นทางเป็นอันดับต้นของเงินงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ</u></p> <p>๗. <u>ให้การสนับสนุนทางวิชาการกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาระบบและคู่มือ</u></p>	<p>สสส.</p> <p>สสส.</p> <p>สสส.</p> <p>สสส.</p>
ประเด็นย่อยที่ ๕.๑.๒ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน	๑. ขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและ	๑ ปี	๑. กฎระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการออกประกาศและมีผล	๑. ศึกษาความเหมาะสมและออกกฎระเบียบ/ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่ออนุญาตให้เอกชนเข้ามาสนับสนุน องค์กรปกครอง	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
<p>เข้ามาสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะทุกประเภทที่ถูกต้องตามหลักวิชาการอย่างเต็มรูปแบบตั้งแต่ครัวเรือนถึงปลายทาง (มลพิษจากขยะชุมชน)</p>	<p>มีประสิทธิภาพมากขึ้นตั้งแต่ครัวเรือนถึงปลายทาง</p>		<p>บังคับใช้ภายใน ๑ ปี</p> <p>๒. ร้อยละของจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการตามแนวทางที่กำหนดเริ่มลงจากเทศบาลเมืองใหญ่ เมืองอุตสาหกรรม และ/หรือเมืองท่องเที่ยวขนาดใหญ่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษก่อน</p> <p>๓. มาตรการที่สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มและการตลาดสำหรับสินค้าที่ทำจากวัสดุเหลือใช้</p>	<p>ส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะทุกประเภทรวมทั้งออกกฎหมายที่เอื้อต่อการลงทุนของ ภาคเอกชนในการสร้างระบบการจัดการขยะหรือระบบที่ใช้ขยะเป็นวัสดุคิป์ในการใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ โดยภาคเอกชนสามารถ</p> <p>๑) วางแผนลงทุนในการใช้ประโยชน์จากขยะทุกประเภทได้</p> <p>๒) พัฒนาแผนบริหารจัดการขยะทุกประเภทอย่างเต็มรูปแบบตั้งแต่ครัวเรือนถึงปลายทางโดยสามารถใช้ประโยชน์จากขยะทุกประเภทอย่างเต็มที่</p> <p>๒. ดำเนินการตามแนวทางข้างต้นโดยเริ่มจากเทศบาลเมืองใหญ่ เมืองอุตสาหกรรม และ/หรือเมืองท่องเที่ยว ขนาดใหญ่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษก่อน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การ สนับสนุนด้านวิชาการ</p> <p>๓. ส่งเสริมให้เอกชนสร้างมูลค่ากับสินค้าที่ผลิตจากวัสดุเหลือใช้ โดยเฉพาะ upcycle ให้มีราคาสูง โดยเพิ่มมูลค่าเรื่องการออกแบบโดยสะท้อน environmental value และเน้นตลาดที่เป็น high end รวมถึงการสร้างกระแสในระดับบน</p>	
<p>ประเด็นย่อยที่ ๕.๑.๓ ลดการผลิตและการบริโภคสินค้าที่ผลิตจากวัสดุที่ย่อยสลายยาก (มลพิษจากขยะชุมชน)</p>	<p>๑. ปริมาณการบริโภคถุงพลาสติกและกล่องโฟมบรรจุอาหารที่ทำจากวัสดุย่อยสลายยากลดลง</p>	<p>๑-๕ ปี</p>	<p>๑. กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการกำกับหน่วยงานราชการได้รับการออกประกาศและมีผลบังคับใช้ภายใน ๑ ปี</p> <p>๒. ข้อตกลงกับภาคเอกชนได้รับการจัดทำและนำไปปฏิบัติตามภายใน</p>	<p>๑. ออกกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดให้หน่วยงานราชการ ส่วนกลางภูมิภาคและท้องถิ่นรวมถึงสถานศึกษาของรัฐเลิกใช้กล่องโฟมบรรจุอาหารที่ผลิตจากวัสดุที่ย่อยสลายยากและขวดน้ำพลาสติกที่มีพลาสติกหุ้มฝา (cap seal) รวมทั้งกำหนดให้ร้านค้าในสถานที่ราชการคิดราคาถุงพลาสติกใส่สินค้าและแก้วน้ำพลาสติกสำหรับเครื่องดื่ม</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			<p>๑ ปี</p> <p>๓.กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเก็บภาษี/ค่าธรรมเนียมได้รับการออกประกาศและมีผลบังคับใช้ภายใน ๓ ปี</p> <p>๔.ปริมาณการใช้ถุงพลาสติกและกล่องโฟมบรรจุอาหารที่ทำจากวัสดุย่อยสลายยากลดลงอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ภายใน ๕ ปี จากปีฐาน ๒๕๖๑</p>	<p>๒.ทำข้อตกลงกับห้างสรรพสินค้าและร้านสะดวกซื้อในการลดการแจกถุงพลาสติกใส่สินค้าและลดการใช้กล่องโฟมบรรจุอาหารที่ทำจากวัสดุย่อยสลายยากรวมทั้งขวดน้ำ พลาสติกที่มีพลาสติกหุ้มฝา (cap seal) และพิจารณาทางเลือกอื่นๆ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓.ส่งเสริมโรงงานที่มีมาตรการลด/เลิกใช้กล่องโฟมบรรจุอาหารที่ผลิตจากวัสดุที่ย่อยสลายยากขวดน้ำพลาสติกที่มีพลาสติกหุ้มฝา (cap seal) รวมทั้งถุงพลาสติกใส่สินค้าและแก้วน้ำพลาสติกสำหรับเครื่องดื่ม</p> <p>๔.ศึกษาความเหมาะสมในการจัดเก็บของภาษี/ค่าธรรมเนียมกับสินค้าถุงพลาสติกและกล่องโฟมบรรจุอาหารที่ทำจากวัสดุย่อยสลายยากโดยพิจารณาถึงประเภท ขนาดวัสดุที่ใช้และอัตราภาษี/ค่าธรรมเนียมและปรับแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือออกกฎหมายเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการในเรื่องดังกล่าว</p> <p>๕.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานการใช้สินค้าดังกล่าว (baseline data) เพื่อการติดตามและประเมินผล</p>	<p>สสส.</p> <p>สำนักงานกฎหมายและคดี/สสส.</p>
<p>ประเด็นย่อยที่ ๕.๑.๔ ขยายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของภาคเอกชนในการจัดการขยะอันตรายชุมชนตั้งแต่ต้นทาง (มลพิษจากขยะชุมชน)</p>	<p>๑.ขยะอันตรายเข้าสู่ช่องทางการรับคืนและได้รับการจัดการอย่างถูกหลักวิชาการเพิ่มขึ้น</p>	<p>๑-๓ ปี</p>	<p>๑.ระบบการจัดการขยะอันตรายชุมชนได้รับการพัฒนาและกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการออกประกาศและมีผลบังคับใช้ภายใน ๓ ปี</p>	<p>๑.กำหนดให้ภาคเอกชนผู้จัดจำหน่ายสินค้าที่ก่อให้เกิดขยะอันตรายจากครัวเรือน (รวมถึงน้ำมันเครื่องที่ใช้แล้ว) พัฒนาระบบจัดการสินค้าดังกล่าวตั้งแต่ต้นทางโดย</p> <p>๑) จัดทำระบบลงทะเบียนผลิตภัณฑ์</p> <p>๒) กำหนดช่องทางการรับคืนรวมทั้งสื่อสารและประชาสัมพันธ์ช่องทางดังกล่าว</p> <p>๓) ใช้กลยุทธ์ในการเรียกคืนขยะอันตรายเหล่านั้นเข้าสู่ช่องทางการกำจัดที่ถูกต้องโดยยึดหลักการ “สร้าง มูลค่า/ราคา”</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				<p>ให้กับขยะดังกล่าว</p> <p>๔) <u>ร่วมมือกับหน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการขนย้ายจัดเก็บ ทำลายหรือนำขยะกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่</u></p> <p>๒.เร่งรัดการออกพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ให้ถูกต้องซึ่งเป็นการจัดการของเสียอันตรายชุมชนประเภทหนึ่งและแยกออกจากการจัดการขยะมูลฝอยทั่วไป</p> <p>๓.เร่งออกอนุบัญญัติภายใต้พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ให้สอดคล้องกับแนวทางข้างต้นเพื่อให้พระราชบัญญัติได้นำไปบังคับใช้ได้ทันที</p> <p>๔.ติดตามการดำเนินการตามระบบที่ได้รับการพัฒนา</p>	สสส.
ประเด็นย่อยที่ ๕.๑.๕ บังคับใช้มาตรฐานจัดการน้ำเสียอย่างเคร่งครัดตั้งแต่การขออนุมัติการก่อสร้าง (มลพิษจากน้ำเสีย)	๑. น้ำเสียได้รับการบำบัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการมากขึ้น	๑-๕ ปี	<p>๑.หลักเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อม (รวมทั้งมาตรฐานน้ำเสีย) ได้รับการกำหนดให้เป็นเงื่อนไขประกอบการอนุมัติ/อนุญาตรวมทั้งการดำเนินการติดตามตรวจสอบภายใน ๓ ปี</p> <p>๒.ระบบ Third Party Inspection เพื่อสนับสนุนการติดตามและตรวจสอบได้รับการศึกษาภายใน ๒ ปี และหากพบว่าเหมาะสมได้รับ</p>	<p>๑.หน่วยงานรับผิดชอบในการอนุมัติการก่อสร้างอาคาร บ้านเรือน สถานประกอบการหรือโรงงานหน่วยงานอนุมัติ/อนุญาตนำหลักเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อม (รวมทั้งมาตรฐานน้ำเสีย) ไปเป็นเงื่อนไขประกอบการอนุมัติ/อนุญาตและดำเนินการติดตามตรวจสอบโดยเฉพาะในการขออนุญาต ประกอบกิจการ โรงงานต้องกำหนดให้มีการจัดทำแบบรายงานดำเนินการ ออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อ ประกอบการพิจารณาอนุญาต โรงงาน</p> <p>๒.ศึกษาความเป็นไปได้รวมถึงแนวทางที่เหมาะสมในการนำระบบ Third Party Inspection มาใช้เพื่อสนับสนุนการติดตาม</p>	<p>สนย./สนน./สสส.</p> <p>สนย./สนน./สสส.</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			การพัฒนาเพื่อนำมาใช้ภายใน ๓ ปีหลังจากนั้น	<u>และตรวจสอบของหน่วยงานภาครัฐและพัฒนาระบบดังกล่าว</u>	
ประเด็นย่อยที่ ๕.๑.๖ พัฒนากลไกด้านงบประมาณเพื่อสนับสนุนหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมชุมชนในการจัดการน้ำเสีย	๑. น้ำเสียชุมชนได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น	๓-๕ ปี	๑.กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการออกประกาศและบังคับใช้ภายใน ๓ ปี	<u>๑.ศึกษาแนวทางและวิธีการที่เหมาะสมในการพิจารณาเก็บค่าอนุรักษ์คุณภาพน้ำจากองค์กรผู้ใช้ทรัพยากรน้ำเพื่อการประปาหรือจากภาคส่วนต่างๆ โดยอาจพิจารณารวมไว้ใน ค่าน้ำประปาตามหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle: PPP) และ/หรือผู้รับประโยชน์เป็นผู้จ่าย (Beneficiary Pays Principle: BPP) สำหรับเป็นเงินงบประมาณสมทบเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อมเพื่อจัดการน้ำเสียขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเน้นไปที่ระบบจัดการและระบบบำบัดน้ำเสียรวมก่อนปล่อยสู่แหล่งน้ำสาธารณะ</u> ๒.ปรับปรุงแก้ไข/ออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับแนวทางดังกล่าว ๓.ดำเนินการตามกฎหมายที่ได้รับการออกประกาศใช้ ๔.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการน้ำเสียที่แหล่งกำเนิดและลดการระบายน้ำเสียสู่สิ่งแวดล้อมตามคู่มือการจัดการน้ำเสียภาคประชาชนโดยให้เงินสนับสนุนชุมชน (community grant) ในการดำเนินโครงการโครงการที่ได้รับการอนุมัติผ่านระบบกองทุนสิ่งแวดล้อม	สนน./สภา กทม. สนน.
ประเด็นย่อยที่ ๕.๑.๗ กระตุ้นการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อจูงใจให้โรงงานจัดการ	๑.ปริมาณการผลิตและบริโภคสินค้าที่มีเครื่องหมายรับรองการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	๑-๕ ปี	๑.กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการออกประกาศและมีผลบังคับใช้ภายใน ๑ ปี ๒.การออกประกาศสิทธิประโยชน์และมาตรการสนับสนุนโรงงานที่	๑.ศึกษาความเหมาะสมและออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่ออนุญาตให้บริษัทและร้านค้าสามารถหักค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในการลดหย่อนภาษีนิติบุคคลได้ในกรณีที่เลือกซื้อสินค้าที่ได้รับเครื่องหมายรับรองฉลากเขียว ตระกร้าเขียว และอื่นๆ ที่รับรองการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยเริ่มจากกลุ่มสินค้าที่ก่อมลพิษสูง	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
มลพิษที่ต้นทาง (มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม)			สนับสนุนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนภายใน ๓ ปี ๓.การออกประกาศพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๑๕ จังหวัดภายใน ๓ ปี	ก่อนรวมทั้งผนวกรายการสินค้าดังกล่าวให้อยู่ในบัญชีจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงาน ภาครัฐ ๒.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนข้อมูลเชิงวิชาการเกี่ยวกับรายละเอียดสินค้าและการตรวจสอบ ๓.ให้สิทธิประโยชน์และสนับสนุนโรงงานที่สนับสนุนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและโรงงานที่ใส่ใจชุมชนโดยรอบ โดยเฉพาะโรงงานที่เข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวและโรงงานในพื้นที่เมือง ๔.กระตุ้นให้ประชาชนให้อุตสาหกรรมเชิงนิเวศมีจิตสำนึกในการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๕.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน (baseline data) สำหรับสินค้าดังกล่าวเพื่อการติดตามและประเมินผล	
ประเด็นย่อยที่ ๕.๑.๘ ปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมโดยเพิ่มข้อกำหนดด้านการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑.จำนวนโรงงานที่ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น	๕ ปี	๑.จำนวนของมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับการปรับปรุงให้ครอบคลุมข้อกำหนดด้าน สิ่งแวดล้อมภายใน ๕ ปี ๒.จำนวนสินค้าที่ได้รับการติดเครื่องหมายรับรองการผลิตอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐ ใน ๕ ปี	๑.ศึกษาความเหมาะสมและปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้ครอบคลุมถึงข้อกำหนดด้านการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยอิงจากมาตรฐานสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่แล้ว เช่น ฉลากเขียว/ตราเขียวและเริ่มจากการพิจารณาปรับเปลี่ยนมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ที่ก่อมลพิษสูงก่อน ๒.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนข้อมูลเชิงวิชาการ ๓.ศึกษาแนวทางการกำหนดหลักเกณฑ์เชื่อมโยงการติดสัญลักษณ์ของมาตรฐานต่างๆของโรงงานอุตสาหกรรมลงในผลิตภัณฑ์เพื่อแสดงถึงความใส่ใจด้านสิ่งแวดล้อมพร้อมทั้งสนับสนุนการติดเครื่องหมายรับรองการผลิตอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมกับสินค้าต่างๆ ๔.เผยแพร่ความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับสินค้าที่ได้รับการติด	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				เครื่องหมายรับรองการผลิตอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
ประเด็นย่อยที่ ๕.๑.๙ ลด/เลิกการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตรที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพประชาชนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม (มลพิษจากสารเคมีภาคการเกษตร)	ปริมาณการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตรที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประชาชนลดลง	๑ - ๕ ปี	๑. ร้อยละ ๑๐๐ ของสารเคมีเพื่อการเกษตรที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ทางวิทยาศาสตร์บ่งบอกถึงอันตรายต่อสุขภาพประชาชนได้รับการยกเลิกหรือควบคุมภายใน ๓ ปี ๒. กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการยกเลิก/ควบคุมได้รับการออกประกาศและมีผลบังคับใช้ภายใน ๓ ปี ๓. ข้อมูลสารทดแทนและสารชีวภาพทางเลือกได้รับการเผยแพร่สู่เกษตรกรอย่างต่อเนื่อง ช่วงระยะเวลา ๕ ปี	๑. ยกเลิกการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตรที่ ๑) อนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกำหนดให้ยกเลิก ๒) มีหลักฐานเชิงประจักษ์ทางวิทยาศาสตร์บ่งบอกถึงอันตรายต่อสุขภาพประชาชน ๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลสารทดแทนหรือสารชีวภาพทางเลือกสำหรับสารเคมีที่ได้รับการยกเลิก/ควบคุม ๓. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาทางเลือกด้านสารชีวภาพและเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อการเกษตรที่ยั่งยืนอย่างเป็นระบบและจริงจังสำหรับเกษตรกร	
ประเด็นย่อยที่ ๕.๑.๑๐ ขยายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของภาคเอกชนในการจัดการการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตรตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง	๑. สารเคมีทางการเกษตรได้รับการใช้อย่างเหมาะสม ๒. ชากบรจุภัณฑ์เคมีทางการเกษตรเข้าสู่ช่องทางการรับคืนและได้รับการจัดการอย่างถูกหลักวิชาการมากขึ้น	๓-๕ ปี	๑. กฎหมายที่เกี่ยวข้องมีการออกประกาศและบังคับใช้ภายใน ๓ ปี ๒. ชากบรจุภัณฑ์เคมีทางการเกษตรได้รับการจัดการอย่างถูกหลักวิชาการเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของปริมาณชากบรจุภัณฑ์เคมีทางการเกษตรทั่วประเทศ ภายใน ๕ ปี ๓. ร้อยละของจำนวนสินค้าเกษตร	๑. ออกกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดให้เอกชนเข้ามารับผิดชอบในการใช้สารเคมีทางการเกษตรตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทางโดย ๑.๑ จัดทำระบบลงทะเบียนผลิตภัณฑ์สารเคมีนำเข้าเพื่อการเกษตรตั้งแต่ต้นทาง ๑.๒ จัดทำระบบข้อมูลการจำหน่ายสารเคมีในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และเปิดเผยให้สาธารณชนรับทราบ ๑.๓ พัฒนาแนวทางในการให้ความรู้กับเกษตรกรในการใช้สารเคมีที่เหมาะสมนอกเหนือการให้ข้อมูลตามฉลากผลิตภัณฑ์	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			ที่มีปริมาณสารพิษตกค้างเกินค่ามาตรฐานของปริมาณ สารพิษตกค้างสูงสุด (Maximum Residue Limit: MRL) ลดลงภายใน ๕ ปี	สารเคมี ๑.๔ ใช้กลยุทธ์ในการเรียกคืนซากบรรจุภัณฑ์เข้าสู่ช่องทางการกำจัดที่ถูกต้องโดยยึดหลักการ“สร้างมูลค่า/ราคา”ให้กับซากบรรจุภัณฑ์สารเคมีที่ไม่ใช้แล้วหรือสารเคมีคงค้างเสื่อมสภาพ ๑.๕ ร่วมมือกับหน่วยงานค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการขนย้าย จัดเก็บ ทำลาย ๒.ดำเนินการตามกฎหมายที่ได้รับการประกาศใช้	
ประเด็นปฏิรูปที่ ๕.๒ ปรับปรุงระบบและกลไกการเฝ้าระวัง ควบคุม ติดตาม และตรวจสอบมลพิษ					
ประเด็นย่อยที่ ๕.๒.๑ กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการจัดทำมาตรฐานให้คำแนะนำ ติดตาม และตรวจสอบการจัดการขยะทุกประเภทตามหลักวิชาการให้ชัดเจน (มลพิษจากขยะ)	๑.ขยะได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและมีประสิทธิภาพมากขึ้นตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง	๑-๕ ปี	๑. กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องได้รับการประกาศและบังคับใช้ภายใน ๑ ปี ๒. แนวทางในการบูรณาการกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะภายใน ๒ ปี และผลักดันให้ มีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมภายใน ๓ ปีหลังจากนั้น	<u>๑.ระยะสั้น</u> ออกกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดบทบาทอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงานที่จะทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานกลางในการจัดการขยะทุกประเภทรวมทั้งติดตามและตรวจสอบการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องยึดตามมาตรฐานกลางที่ได้รับการกำหนดสำหรับการบริหารจัดการขยะ <u>๒.ระยะยาว</u> ศึกษาแนวทางในการบูรณาการกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ เช่น พระราชบัญญัติการบริหารจัดการขยะแห่งชาติ และการผลักดันให้เกิดผลเป็นรูปธรรม	สสส./สนช.
ประเด็นย่อยที่ ๕.๒.๒ กำหนดหน่วยงานเจ้าภาพหลักในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑.การบูรณาการในการบริหารจัดการน้ำเสียในภาพรวมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	๓ ปี	๑. การศึกษาความเหมาะสมของหน่วยงานได้รับการดำเนินการภายใน ๑ ปี ๒. กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการประกาศและบังคับใช้ภายใน ๓ ปี	๑.ศึกษาความเหมาะสมของหน่วยงานที่จะเป็นหน่วยงานเจ้าภาพหลักในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำกับดูแลการจัดการน้ำเสียในภาพรวมให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรการ และมาตรฐานที่กำหนดไว้ ๒.ออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดบทบาท อำนาจ และ	สนน.

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
เพื่อกำกับ ดูแลการบริหารจัดการน้ำเสียตามหลักวิชาการในภาพรวม (มลพิษจากน้ำเสีย)				หน้าที่ของหน่วยงานหลักที่จะทำหน้าที่ในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำกับดูแลการจัดการน้ำเสียในภาพรวม เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการทำงานและความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานทั้งแนวตั้งและแนวนอนในการจัดการน้ำเสีย	
ประเด็นย่อยที่ ๕.๒.๓ จัดทำแผนปฏิบัติการปล่อยและการเคลื่อนย้ายมลพิษและเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะอย่างโปร่งใส(มลพิษจากการใช้สารเคมีในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม)	ความไว้วางใจและความร่วมมือในการลดลงของมลพิษระหว่างรัฐ เอกชน ประชาชนเพิ่มขึ้น	๕ ปี	๑.ระบบทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ (PRTR) ของจังหวัดที่ถูกระบุเป็นพื้นที่สำคัญได้รับการจัดทำขึ้นก่อนภายใน ๕ ปี ๒.กฎระเบียบเกี่ยวกับระบบการรายงานการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษของโรงงานอุตสาหกรรมมีการจัดทำหลังจาก ๕ ปี	<u>๑.ระยะสั้น</u> หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำระบบทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ (PRTR) ให้ครอบคลุมโรงงานประเภทสำคัญในพื้นที่ที่กำหนดและเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะอย่างโปร่งใส <u>๒.ระยะยาว (หลังจาก ๕ ปี)</u> กำหนดให้มีกฎระเบียบเกี่ยวกับระบบการรายงานการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษของโรงงานอุตสาหกรรม	
ประเด็นย่อยที่ ๕.๒.๔ ปรับปรุงระบบติดตามและตรวจสอบมลพิษที่เกิดสถานประกอบการ โรงงาน ฟาร์ม (มลพิษจากการใช้สารเคมีในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม)	การติดตามและตรวจสอบมลพิษที่เกิดจากสถานประกอบการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น	๑-๕ ปี	๑. ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ติดตามและตรวจสอบการปล่อยมลพิษของสถานประกอบการได้รับการปรับปรุงและนำมาใช้ภายใน ๑ ปี ๒. ระบบ Third Party Inspection ได้รับการพัฒนาและนำมาใช้ภายใน ๓ ปี ๓. เทคนิคการตรวจวัดมลพิษที่มี	๑.เร่งพัฒนาระบบ “Third Party Inspection” เพื่อกระจายงานตรวจสอบให้เอกชนที่ได้รับอนุญาตในการดำเนินการ ๒.ปรับปรุงตัวชี้วัดของเจ้าหน้าที่ในการติดตามและตรวจสอบการปล่อยมลพิษของสถานประกอบการอุตสาหกรรมให้มีความเข้มงวดและรัดกุม ๓. ทบทวนเทคนิคการตรวจวัดมลพิษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและศึกษาเทคนิคใหม่ๆ สามารถตรวจวัดมลพิษได้แม่นยำและครอบคลุมมากขึ้น ๔. ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อขยายประเภทโรงงาน	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			<p>ความแม่นยำและครอบคลุมมากขึ้น ได้รับการนำมาปรับใช้ภายใน ๓ ปี</p> <p>๔. ร้อยละ ๗๕ ของสถานประกอบการที่ถูกกำหนดให้ติดตั้งระบบรายงานแสดงผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งและคุณภาพอากาศจากปล่องต่อสาธารณะ (Continuous Emission Monitoring Systems : CEMs) มาใช้อย่างกว้างขวางมากขึ้น ดำเนินการติดตั้งภายใน ๕ ปี</p>	<p>อุตสาหกรรมที่ต้องติดตั้งระบบรายงานแสดงผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งและคุณภาพอากาศจากปล่องต่อสาธารณะ</p>	
<p>ประเด็นย่อยที่ ๕.๒.๕ กำกับควบคุมการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการบังคับใช้บทลงโทษกับสถานประกอบการที่กระทำผิดกฎหมายและปรับปรุงบทลงโทษให้มีความรุนแรงมากขึ้น (มลพิษจากการใช้สารเคมีในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม)</p>	<p>๑.การบังคับใช้บทลงโทษกับสถานประกอบการที่กระทำผิดกฎหมายโดยเจ้าหน้าที่รัฐเป็นไปตามขั้นตอนทางกฎหมายและสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น</p>	<p>๑-๓ ปี</p>	<p>๑.หลักเกณฑ์ในการบังคับใช้บทลงโทษภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการปรับปรุงและนำมาใช้ภายใน ๑ ปี</p> <p>๒.มาตรการลงโทษภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้รับการแก้ไขภายใน ๓ ปี</p>	<p>๑.ออกกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการบังคับใช้บทลงโทษกับสถานประกอบการที่กระทำผิดกฎหมายเพื่อลดความเสี่ยงในการใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจของเจ้าหน้าที่</p> <p>๒.ปรับปรุงบทลงโทษภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีความรุนแรงมากขึ้นสอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
<p>ประเด็นย่อยที่ ๕.๒.๖ พัฒนาระบบและกลไกการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการควบคุม ฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบการปล่อยมลพิษและการจัดการของเสียจากการผลิต(มลพิษจากการใช้สารเคมีในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม)</p>	<p>๑.การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการควบคุม ฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบการปล่อยมลพิษเพิ่มมากขึ้น</p>	<p>๑-๕ ปี</p>	<p>๑.ระบบและกลไกการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการควบคุม ฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบการปล่อยมลพิษและการจัดการของเสียได้รับการพัฒนาและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องมีผลบังคับใช้ภายใน ๓ ปี</p> <p>๒.ระบบและกลไกที่ได้รับการพัฒนาถูกนำไปใช้และมีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบและกลไกดังกล่าวภายใน ๕ ปี</p>	<p>๑.พัฒนาระบบและกลไกการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนโดยคำนึงถึงประเด็นสำคัญ ดังนี้</p> <p>๑) หลักของการมีส่วนร่วมตั้งแต่การให้ข้อมูลข่าวสารการรับฟังความคิดเห็นการเข้ามาร่วมคิดและเสนอแนะแนวทาง และการเข้ามาร่วมตัดสินใจแก้ปัญหา</p> <p>๒) ระดับของการมีส่วนร่วมตั้งแต่ระดับส่วนกลาง จังหวัด และชุมชนในพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบและรวมถึงสัดส่วนของกลุ่มเครือข่ายภาคประชาสังคมต่างๆ ในการเข้าร่วม</p> <p>๓) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่ครอบคลุมและขยายเครือข่ายของภาคส่วนต่างๆ เช่น โครงการระบบ application monitoring pollution industry เพื่อแสดงการระบายมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรมผ่านมือถือและส่งเสริมการติดตามและตรวจสอบจากภาคประชาชน</p> <p>๔) ระบบส่งเสริมให้ภาคประชาชนรายงานข้อมูลการปล่อยมลพิษในรูปแบบต่าง เช่น ส่งภาพถ่ายรถยนต์ปล่อยควันดำเข้าไประบบ online รับเรื่องที่มีการเฝ้าติดตามอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๕) ความต่อเนื่องและผลสัมฤทธิ์ของการมีส่วนร่วม</p> <p>๖) การใช้ศูนย์ควบคุมมลพิษและ/หรือศูนย์อื่นๆ ที่มีการจัดตั้งในพื้นที่เพื่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมรวมถึงการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการร่วมภาคอุตสาหกรรมแบบครบวงจรเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับชุมชนและประชาชนทั่วไป ทั้งยังเป็นคลังข้อมูลด้านอุตสาหกรรมแบบครบวงจรโดยรวมฐานข้อมูลโรงงานที่ตั้ง</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				เครื่องจักรที่ใช้วัตถุดิบและผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรม สารเคมี เทคโนโลยี ด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยตลอดจนข้อมูล การปล่อยมลพิษสิ่งแวดล้อมระบบเวลาจริง (Realtime system) ๒.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกกฎหมายในการบังคับใช้	
ประเด็นปฏิรูปที่ ๕.๓ ผลักดันทุกภาคส่วนให้ร่วมแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ					
ประเด็นย่อยที่ ๕.๓.๑ กำหนดให้โครงการลงทุนของภาครัฐต้องวิเคราะห์ถึงผลกระทบต่อและ/หรือความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งจัดทำมาตรการรองรับ (ภาครัฐ)	๑.ประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้รับการบูรณาการเข้าไปในการจัดทำแผนงานและเงินงบประมาณลงทุนของภาครัฐมากขึ้น	๓ ปี	๑.การออกประกาศพระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ภายใน ๓ ปี ซึ่งมีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ๒.กฎหมายรองที่เกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาเพื่อหน่วยงานต่างๆ สามารถนำไปปฏิบัติใช้ภายใน ๒ ปี หลังจากพระราชบัญญัติได้รับการออกประกาศ	๑.พัฒนาบทบัญญัติภายใต้ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ.... เพื่อกำหนดให้โครงการลงทุนภาครัฐขนาดใหญ่ (เงินงบประมาณมากกว่า... ล้านบาท) ต้องวิเคราะห์ถึงผลกระทบต่อและ/หรือความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศรวมทั้งจัดทำมาตรการรองรับก่อนได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณ ๒.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามบทบัญญัติโดยศึกษาแนวทางและพัฒนาเกณฑ์ที่ชัดเจนเพื่อให้หน่วยงานอื่นๆ สามารถนำไปปฏิบัติได้	สสส./सनน./สผม./सनย./สจส.
ประเด็นย่อยที่ ๕.๓.๒ เร่งรัดจัดทำฐานข้อมูลกลางเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยและ ข้อมูลความเสี่ยงเชิงพื้นที่ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (ภาครัฐ)	๑.ข้อมูลด้านการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและข้อมูลความเสี่ยงเชิงพื้นที่ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศถูกนำไปใช้ประโยชน์มากขึ้น	๓ ปี	๑.มีระบบฐานข้อมูลกลางการปล่อยและกักเก็บก๊าซเรือนกระจกโดยมีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานต่างๆ และเผยแพร่สู่สาธารณะภายใน ๓ ปี	๑.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำฐานข้อมูลกลางเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยและข้อมูลความเสี่ยงเชิงพื้นที่ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ในการสนับสนุนการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๒.พัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ ๓.พัฒนาบทบัญญัติภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการ	สสส./सनน./สผม./सनย./สจส. กสศ.สยป/ทุกสำนักที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ.... ในการกำหนดให้มีฐานข้อมูลดังกล่าว รวมทั้งการพัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆ และเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ	
ประเด็นย่อยที่ ๕.๓.๓ กำหนดกลไกที่เหมาะสมในการสร้างแรงจูงใจเชิงเศรษฐศาสตร์ให้ภาคเอกชน ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก(ภาคเอกชน)	๑.โรงงานและสถานประกอบการของภาคเอกชนลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	๓-๗ ปี	๑.การออกประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ.ภายใน ๓ ปี ซึ่งมีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดกลไกที่เหมาะสมในการสร้างแรงจูงใจเชิงเศรษฐศาสตร์ ๒.กลไกที่เหมาะสมได้รับการศึกษาและพัฒนาเพื่อนำไปปฏิบัติใช้ได้หลังจาก ๕ ปี ที่พระราชบัญญัติได้รับการออกประกาศ	๑.พัฒนาบทบัญญัติภายใต้ พระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ในการกำหนดกลไกที่เหมาะสมในการสร้างแรงจูงใจเชิงเศรษฐศาสตร์ ตัวอย่าง เช่น การกำหนดระดับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของแต่ละสาขาการผลิตรวมถึงการจัดสรรสิทธิการปล่อยของแต่ละสถานประกอบการและการอนุญาตให้มีการซื้อขายสิทธินั้นได้ (cap and trade system) ๒.หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการศึกษาแนวทางและรูปแบบที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาระบบให้เอกชนสามารถนำไปปฏิบัติได้หลังจาก ๕ ปี ที่พระราชบัญญัติได้รับการประกาศใช้	สสส.
ประเด็นย่อยที่ ๕.๓.๔ ส่งเสริมให้ประชาชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวันเพื่อร่วมแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (ภาคประชาชน)	๑.ประชาชนมีความตระหนักรู้ ความรู้ ความเข้าใจ และร่วมแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากขึ้น	๕ ปี	๑.โครงการสร้างความตระหนักรู้ ความรู้ ความเข้าใจ แรงจูงใจมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องในช่วง ๕ ปี ๒.การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้รับการผนวกเข้าไปในหลักสูตรของสถาบันการศึกษาในทุกระดับภายใน ๕ ปี	๑.สร้างความตระรู้ ความรู้ และความเข้าใจของประชาชนอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับแบบอย่างการดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่จะช่วยแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศผ่านสื่อและประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งโครงการสร้างแรงจูงใจ ๒.กำหนดให้สถาบันการศึกษาทุกระดับผนวกเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเข้าไปในหลักสูตรที่เหมาะสมกับระดับการศึกษา	สสส. สนศ./ สนช.ญ

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
๖.เรื่อง ระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๖.๑ : ปฏิรูประบบและโครงสร้างการจําทำรายงานประเมิณผล กระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EIA และ EHIA)					
ไม่มีประเด็นย่อย	<p>๑.พัฒนาและยกระดับระบบ EIA/EHIA ให้เป็นที่เชื่อมั่นยอมรับของทุกฝ่าย และสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ</p> <p>๒.เพื่อใช้ระบบ EIA / EHIA เป็นเครื่องมือที่ช่วยลดและป้องกันความขัดแย้งระหว่างการพัฒนา กับการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพให้เป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p>	๓ ปี	<p>๑.มีการยอมรับและเชื่อมั่นต่อระบบ EIA และ EHIA มากขึ้น</p> <p>๒.ลดความขัดแย้งระหว่างรัฐ เอกชน และชุมชน ที่มีสาเหตุมาจากนโยบาย แผน และโครงการพัฒนา</p> <p>๓.การมีส่วนร่วมในทุกะดับในระบบ EIA และ EHIA</p>	<p>๑.จัดทำกรอบการปฏิรูปโครงสร้างและระบบการจําทำรายงาน EIA และ EHIA ทั้งใน ๔ ขั้นตอน คือ</p> <p>ขั้นตอนที่ ๑ ก่อนการศึกษา : การรับฟังความเห็นตามรัฐธรรมนูญ ม.๕๘</p> <p>ขั้นตอนที่ ๒ การศึกษาและจําทำรายงาน : ปฏิรูปกระบวนการ กำหนดขอบเขตการศึกษาการจ่ายค่าตอบแทน การรับฟังความเห็นการกํากับคุณภาพ ฯ</p> <p>ขั้นตอนที่ ๓ การพิจารณารายงาน : ปฏิรูปคชก. , การแก้ไข รายงาน, ความสอดคล้องกับ SEA , การมีส่วนร่วมของประชาชน ฯ</p> <p>ขั้นตอนที่ ๔ การติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติ : ปฏิรูประบบ ติดตามการตรวจสอบ การลงโทษ ฯ โดยมีรายละเอียดเนื้อหา การปฏิรูปตามที่กำหนดในข้อ ๒.๑.๕</p> <p>๒.ปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ ให้สอดคล้องกับผลการดำเนินงานใน ข้อ ๑ , สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ และสร้างความ เชื่อมโยงระหว่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายด้านผังเมือง กฎหมาย กรมโรงงาน ฯ</p> <p>๓.ดำเนินการตาม ม.๗๗ ของรัฐธรรมนูญ</p> <p>๔.เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ฉบับปรับปรุงให้ คณะรัฐมนตรีและรัฐสภา พิจารณาและประกาศใช้</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				<p>๕. จัดทำกฎหมายลำดับรอง (กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ระเบียบที่เกี่ยวข้อง) เพื่อรองรับการนำระบบ EIA และ EHIA ที่ปฏิรูปไปสู่การปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น ๕.๑ หลักเกณฑ์การกำหนดขอบเขต/ ประเภท/ บัญชีรายการการดำเนินการของรัฐหรือรัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๘ ๕.๒ กระบวนการขั้นตอน และวิธีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียประชาชนและชุมชน ตาม ม.๕๘ ของรัฐธรรมนูญ ๕.๓ หลักเกณฑ์ คุณสมบัติผู้ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการผู้ชำนาญการ</p> <p>๖. นำระบบ EIA และ EHIA ที่ปฏิรูปไปสู่การปฏิบัติและมีการติดตามประเมินผลรวมทั้งการปรับปรุงเพิ่มเติมความสมบูรณ์ของกฎระเบียบต่างๆ</p>	สสส.
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๖.๒ : ระบบการประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนายั่งยืน (Strategic Environmental Assessment : SEA)					
<p>ไม่มีประเด็นย่อย</p> <p>หมายเหตุ (SEA หากแปลตรงตัวกับคำภาษาอังกฤษ มักเรียกว่า “การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์” แต่ในแผนปฏิรูปฉบับนี้ เลือกใช้คำว่า “การประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนายั่งยืน”)</p>	<p>๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนายั่งยืนระดับประเทศ ราชสาขา และเชิงพื้นที่สอดคล้องกับการพัฒนายั่งยืนมากขึ้น และลดความขัดแย้งระหว่างยุทธศาสตร์ต่างๆ โดยเฉพาะระหว่างยุทธศาสตร์ราชสาขากับยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่</p> <p>๒. เพื่อใช้ระบบ SEA เป็นเครื่องมือเพิ่มขีดความสามารถในการกำหนดยุทธศาสตร์ร่วมกันของภาคส่วนต่างๆ ในสังคม และบูรณาการการทำงานระหว่าง</p>	๓ ปี	<p>๑. การรับรองสิทธิและการใช้สิทธิของประชาชนและภาคส่วนต่างๆ ในสังคม ในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนายั่งยืนทั้งทิศทางระดับประเทศ ยุทธศาสตร์ราชสาขา และยุทธศาสตร์ เชิงพื้นที่เพื่อการพัฒนายั่งยืน รวมทั้งมีแนวทางและการดำเนินการที่เป็นรูปธรรม และกรณีศึกษาในการจัดการความขัดแย้งต่าง ๆ ในระบบ SEA</p> <p>๒. มีกลไกพัฒนาระบบ SEA และทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>๑. จัดทำกรอบและแนวทางการพัฒนาระบบ SEA ซึ่งครอบคลุมถึงการรับรองสิทธิกลไกพัฒนาระบบ SEA การสนับสนุนการดำเนินงาน SEA ที่เป็นรูปธรรม กรณีศึกษาที่หลากหลายและการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการทำ SEA รวมทั้งความเชื่อมโยงกับระบบ EHIA / EIA</p> <p>๒. เพิ่มขีดความสามารถเกี่ยวกับ SEA ให้กับภาคส่วนต่าง ๆ โดยเฉพาะภาคชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาสังคมในจังหวัดต่างๆ</p> <p>๓. การจัดทำSEA ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ทั้งยุทธศาสตร์ราชสาขา และยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบ ที่แตกต่างกันในแต่ละ SEA ทั้งหน่วยงานรัฐ ประชาสังคม ชุมชน อปท. และหน่วยงานอื่นๆ</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
ยั่งยืน” เพื่อให้สื่อความหมายที่ครอบคลุมและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง)	หน่วยงานภาครัฐ		<p>ทั้งการเสริมสร้างขีดความสามารถเกี่ยวกับ SEA ให้กับภาคส่วนต่าง ๆ และให้การสนับสนุนการดำเนินการและการมีส่วนร่วมในSEA รวมทั้งจัดทำข้อเสนอและดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงระบบ SEA อย่างต่อเนื่อง</p> <p>๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนารายสาขามีความสอดคล้อง และสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนา เชิงพื้นที่มากขึ้น และมีความขัดแย้งน้อยลง</p>	<p>๔.กลไกสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่าง SEA ต่างๆ และภาคส่วนต่างๆ โดยเฉพาะการจัดการความขัดแย้งในระบบ SEA และมีการพัฒนาข้อเสนอแนวทางรวมทั้งการออกแบบเชิงสถาบันที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการและพัฒนาระบบ SEA ของประเทศ</p> <p>๕.ปรับปรุงกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๖.จัดตั้งกลไกเชิงสถาบันเพื่อการดำเนินการและพัฒนาระบบ SEA ที่มีหน้าที่ครอบคลุมถึงการเสริมสร้างขีดความสามารถเกี่ยวกับ SEA ให้การสนับสนุนการดำเนินการและการมีส่วนร่วมใน SEA รวมทั้งให้ข้อเสนอและดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงระบบ SEA อย่างต่อเนื่อง</p> <p>๗.การประเมินผลระบบ SEA และจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบ SEA ในระยะต่อไป</p>	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๖.๓ : ปฏิรูประบบการบริหารจัดการเขตควบคุมมลพิษ					
ไม่มีประเด็นย่อย	<p>๑.ปรับปรุงแก้ไขวิกฤติการณ์ปัญหาสิ่งแวดล้อมของเขตควบคุมมลพิษ</p> <p>๒.เพื่อยกเลิกเขตควบคุมมลพิษซึ่งเป็นผลจากการแก้ไขปัญหาคคุณภาพสิ่งแวดล้อมไม่น้อยกว่า ๓ พื้นที่ในระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๖๕)</p> <p>๓.เพื่อกำหนดมาตรการการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนในพื้นที่ควบคุม</p>	๕ ปี	<p>๑.กำหนดแผนงานและระยะเวลาของการประกาศเขตควบคุมมลพิษในแต่ละพื้นที่ให้มีความชัดเจน</p> <p>๒.การยกเลิกเขตควบคุมมลพิษซึ่งเป็นผลจากการแก้ไขปัญหาคคุณภาพสิ่งแวดล้อมสำเร็จไม่น้อยกว่า ๓ พื้นที่ในระยะเวลา ๕ ปี</p> <p>๓.มาตรการการบริหารจัดการที่ประกอบด้วย โครงสร้างองค์กรเฉพาะองค์ความรู้ด้านวิชาการ</p>	<p>๑.จัดทำเกณฑ์ในการทบทวนภาพรวมของพื้นที่ทั้งหมด และสร้างวิธีการในการดำเนินการ</p> <p>๒.ทบทวนผลจากการปฏิบัติตามมาตรการของเขตควบคุมมลพิษและจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษในทุกพื้นที่ โดยให้มีการทบทวนปัจจัยอ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมความสามารถในการรองรับด้านสิ่งแวดล้อม และผลกระทบด้านสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่</p> <p>๓.เพิ่มกลไกในการดำเนินงานของผู้ว่าราชการจังหวัดในการเป็นผู้นำกับดูแลการดำเนินการของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๖๐ ตามแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษโดยการ</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	มลพิษแทนการประกาศเขตควบคุมมลพิษ		<p>เฉพาะของพื้นที่มาตรการติดตามตรวจสอบโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและการสร้างมาตรการทดแทนการบังคับใช้เขตควบคุมมลพิษ</p> <p>๔. มีการออกกฎระเบียบในการเก็บค่าใช้จ่ายเพื่อการป้องกันและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมจากผู้ก่อมลพิษสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษ</p> <p>๕. มีการออกกฎระเบียบในการเก็บค่าใช้จ่ายเพื่อการป้องกันและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมจากผู้ก่อมลพิษสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษและกำหนดวิธีการใช้งบประมาณเพื่อให้งบประมาณสามารถกลับมาดำเนินการเพื่อลดและขจัดมลพิษในพื้นที่เขตควบคุมมลพิษนั้นๆ</p>	<p>เพิ่มรูปแบบและวิธีการของการสั่งการต่อเจ้าหน้าที่รัฐในส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินแผนงานฯ เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างบูรณาการและเป็นเอกภาพ</p> <p>๔. กำหนดวิธีและขั้นตอนของการขอจัดตั้งงบประมาณที่เพียงพอสำหรับการลดและขจัดมลพิษ เช่น การใช้ งบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๖๑ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>๕. ออกกฎระเบียบในการลงโทษ/เก็บค่าใช้จ่ายเพื่อการป้องกันและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมจากผู้ก่อมลพิษสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษ และกำหนดวิธีการใช้งบประมาณที่สามารถกลับมาดำเนินการเพื่อลดและขจัดมลพิษในพื้นที่เขตควบคุมมลพิษนั้น</p> <p>๖. สร้างความชัดเจนของมาตรการในการลงโทษและการเปรียบเทียบปรับในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจนนำไปสู่การก่อมลพิษต่อส่วนรวม</p> <p>๗. ประสานติดตามการดำเนินการตามมาตรการที่ได้รับการปรับปรุงแล้วในแต่ละเขตควบคุมมลพิษ</p> <p>๘. ประกาศยกเลิกเขตควบคุมมลพิษที่ได้รับการแก้ไขปัญหามาแล้วสำเร็จตามเกณฑ์ชี้วัดที่กำหนด</p> <p>๙. กำหนดรูปแบบความจำเป็นในการปรับใช้มาตรการอื่นที่เหมาะสมในปี ที่ ๕ (พ.ศ.๒๕๖๕)</p> <p>๑๐. พิจารณาเพิ่มเติมการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพหรือรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการที่มีความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพที่อยู่ในเขตควบคุมมลพิษ</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๖.๔ : ปฏิรูปการผังเมือง					
ประเด็นย่อยที่ ๖.๔.๑ การวางผังเมืองและ กำกับการใช้ประโยชน์ ที่ดินด้วยการใช้ระบบ นิเวศท้องถิ่น และ ชุมชนเป็นกลไก ขับเคลื่อนการพัฒนา เมือง	๑. ผังเมืองแนวใหม่ที่มีการบูรณา การสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน ระบบนิเวศเมืองเป็นเครื่องมือ ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เป็น เอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่นและ ชุมชน ๒. ผังเมืองเป็นเครื่องมือส่งเสริม การพัฒนาการอนุรักษ์ระบบนิเวศ ของท้องถิ่น ชุมชน รวมถึงการ พัฒนา พื้นที่สุขภาพแวดล้อมที่เสื่อม โทรมของเมือง ๓. ผังเมืองเป็นเครื่องมือบริหาร จัดการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชน ที่มีการบูรณาการด้วยแผนพัฒนา พื้นที่เมืองและชุมชนที่ครอบคลุม ถึงระบบนิเวศเฉพาะเมือง ๔. ทุกภาคส่วนได้ร่วมวางผังอย่าง แท้จริงตามเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal) ที่ ๑๑	๕ ปี	๑. มีผังพื้นที่โล่ง พื้นที่สีเขียวเมือง และผังการระบายน้ำตลอดจน ผังบูรณาการโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ขึ้นอย่างน้อย ๑ ประเภทในเทศบาล เมืองของแต่ละจังหวัด ๒. ลดการรुकล้ำพื้นที่เกษตรกรรมลง ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในแต่ละ จังหวัด ๓. เพิ่มพื้นที่ที่มีการพัฒนา พื้นที่ฟู สิ่งแวดล้อม และพื้นที่อนุรักษ์ขึ้น ร้อยละ ๑๐ ในแต่ละจังหวัด ๔. การดำเนินงานตามผังและ แผนการพัฒนาที่มีการบูรณาการ ภาคส่วนต่างๆในการพัฒนาระบบ นิเวศเมือง อาทิ การเพิ่มพื้นที่ สวนสาธารณะการใช้เทคโนโลยีใน การบริหารจัดการพัฒนาระบบนิเวศ เมืองในทุกจังหวัด ๕. ความพึงพอใจและการสนับสนุน การปฏิบัติตามผังเมืองของทุกภาค ส่วน	๑. บูรณาการข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมพิษและระบบนิเวศท้องถิ่น กับการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยใช้เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูล ๒. จัดทำกระบวนการเก็บข้อมูล และการสื่อสารสาธารณะเชิงรุก ก่อนการวางผังเมือง ๓. ส่งเสริมการพัฒนาแบบศูนย์กลางย่อย (Sub-center) นบริเวณที่มีระบบขนส่งเชื่อมโยง ๔. บูรณาการแผนการดำเนินงานตามผังเมืองระบบนิเวศ โดยการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ๕. ติดตามผลการปฏิบัติตามผังเมือง และกำกับการใช้ประโยชน์ ที่ดินและเพิ่มมาตรการลงโทษ	สผม./สสล. สผม. สผม. สผม. สผม.

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
<p>ประเด็นย่อยที่ ๖.๔.๒</p> <p>การวางผังเมืองระดับชุมชน และผังพื้นที่เฉพาะท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>๑.พัฒนาผังเมืองระดับท้องถิ่น ชุมชน และพื้นที่เฉพาะท้องถิ่น ที่บูรณาการผังเมืองรวมชุมชนและผังระดับต่างๆ เช่น ผังพื้นที่โล่งพื้นที่สีเขียวพื้นที่ที่รองรับการปรับตัวกับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนไป ผังอนุรักษ์พื้นที่เมืองเก่าและโบราณสถานและวัฒนธรรม ผังอุตสาหกรรมนิเวศ</p> <p>๒.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบุคลากรที่มีองค์ความรู้การผังเมืองสามารถดำเนินงานจัดทำผังเมืองระดับท้องถิ่น ชุมชน และพื้นที่เฉพาะท้องถิ่น</p> <p>๓.ประชาชนและภาคีการพัฒนาท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดทำและดำเนินงานตามผังเมืองระดับชุมชน ท้องถิ่น และพื้นที่เฉพาะท้องถิ่นตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal) ที่ ๑๑</p>	<p>๕ ปี</p>	<p>๑. มีการจัดทำผังเมือง ระดับท้องถิ่น ชุมชน และพื้นที่เฉพาะท้องถิ่นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐ เมืองในแต่ละจังหวัดในช่วงกรณีศึกษาต้นแบบ</p> <p>๒. บุคลากรท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้การผังเมืองระดับท้องถิ่น ชุมชน จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คนในแต่ละจังหวัดในช่วงกรณีศึกษาต้นแบบ</p> <p>๓. จำนวนประชาชนและภาคีการพัฒนาที่มีส่วนร่วมในการจัดทำและวางผังเมืองระดับท้องถิ่น ชุมชน ไม่น้อยกว่า เมืองละ ๑,๐๐๐ คนในแต่ละจังหวัดในช่วงกรณีศึกษาต้นแบบ</p>	<p>๑. จัดทำกรณีศึกษาเมืองต้นแบบตามบทบาทเฉพาะท้องถิ่นระดับท้องถิ่นชุมชน</p> <p>๒. พัฒนาบุคลากรในการวางและจัดทำผังเมืองระดับท้องถิ่นชุมชน</p> <p>๓. จัดทำแผนปฏิบัติการตามผังเมืองระดับท้องถิ่นชุมชนที่ได้จัดทำ(ตามข้อ ๒) โดยการบูรณาการแบบมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนา และบรรจุในแผนพัฒนาจังหวัด</p> <p>๔. สรุปบทเรียนและขยายผลโดยการสร้างเครือข่าย กรณี ศึกษาเมืองต้นแบบตามบทบาทเฉพาะท้องถิ่นระดับ ท้องถิ่น ชุมชน</p>	
<p>ประเด็นย่อยที่ ๖.๔.๓</p> <p>การปฏิรูปมาตรการทางผังเมืองเพื่อกำกับ</p>	<p>๑. พื้นที่สีเขียวและพื้นที่รองรับน้ำ ทั้งในอาคารและที่ดินเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่ สีเขียว</p>	<p>๕ ปี</p>	<p>๑. มีหลักเกณฑ์และแนวทางโอนสิทธิการพัฒนาพื้นที่</p> <p>๒. มีสถาบันการโอนสิทธิการพัฒนา</p>	<p>๑. ดำเนินการศึกษาทบทวนผังเมืองรวมที่ได้มีการประกาศใช้ และ/หรือกำลังดำเนินการปรับปรุงผังเมืองรวมตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๕๘ รวมถึงการวิเคราะห์</p>	<p>สผม.</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
การใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคารในการพัฒนาเป็นพื้นที่สีเขียวและพื้นที่รองรับน้ำด้วยระบบการโอนสิทธิการพัฒนาพื้นที่ (Transfer of Development Rights :TDR)	และพื้นที่รองรับน้ำรวมทั้งหมดตามที่กำหนดในผังเมืองรวมแต่ละเมือง ๒.ลดพื้นที่การขยายตัวเมืองรูกกล้าพื้นที่เกษตรกรรมชานเมืองอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ในแต่ละปี ๓.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำมาตราการผังเมืองทางบวกมาใช้กับพื้นที่ที่ต้องการเพิ่มความหนาแน่นในการพัฒนาได้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมและผังเมืองรวมที่กำหนด		พื้นที่ ๓.ดำเนินการโอนสิทธิการพัฒนาพื้นที่ในพื้นที นำร่อง ๒ แห่ง	<p>ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ภายภาพและสิ่งแวดล้อม แนวโน้มการพัฒนาเมืองที่คาดว่าจะนำมาใช้ในการกำหนด พื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ดำรงรักษาพื้นที่สีเขียว พื้นที่ชุ่มน้ำและพื้นที่รองรับน้ำ</p> <p>๒.ศึกษา วิเคราะห์และสำรวจพื้นที่ศักยภาพที่มีแนวโน้มความต้องการพัฒนาเพิ่มความหนาแน่นจากที่ผังเมืองรวมกำหนดไว้ และพื้นที่ที่ต้องการลดความหนาแน่นหรือพื้นที่เพื่อการอนุรักษ์พร้อมการจัดทำฐานข้อมูลที่เป็นระบบดิจิทัล</p> <p>๓.วิเคราะห์ความเหมาะสมในการกำหนดย่าน (โซน) พื้นที่ที่ต้องการเพิ่มพื้นที่สีเขียวและพื้นที่รองรับน้ำ (Sending Areas) และย่าน (โซน) พื้นที่ที่ส่งเสริมการพัฒนาและหรือเพิ่มความหนาแน่น (Receiving Area)</p> <p>๔.ศึกษาวิเคราะห์ด้านการตลาดและการสำรวจข้อคิดเห็นจากผู้ประกอบการและผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ทั้ง Sending Areas และ Receiving Area เพื่อประเมินความต้องการการ โอนสิทธิ (Transfer of Development Rights :TDR) เบื้องต้น</p> <p>๕.ศึกษา วิเคราะห์ และกำหนดหน่วย (Credits) เพื่อการโอนสิทธิ (เช่น พื้นที่ดิน...ไร่ พื้นที่อาคาร...ตารางเมตร จำนวนเงินที่เหมาะสม) ที่เป็นธรรมทั้งผู้ต้องการอนุรักษ์ พัฒนาเป็นพื้นที่สีเขียว/พื้นที่รองรับน้ำและผู้ที่ต้องการเพิ่มความหนาแน่นเพื่อการใช้ประโยชน์การพัฒนาทางเศรษฐกิจ เพิ่มรายได้</p> <p>๖.กำหนดขั้นตอนและอัตราส่วนการโอนสิทธิ (Procedures and Transfer Ratio)และประโยชน์อื่นๆ ที่เป็นแรงจูงใจให้มีการโอนสิทธิ</p>	<p>สผม.</p> <p>สผม.</p> <p>สผม.</p> <p>สผม./สสล./สนน.</p> <p>สผม.</p>

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				๗. ศึกษาเสนอแนะปัญหา อุปสรรค ด้านกฎหมายจากการดำเนินงาน ดังกล่าวข้างต้นรวมถึงแนวทางการจัดตั้ง “สถาบันการโอนสิทธิการพัฒนาพื้นที่เบื้องต้น” ที่ดำเนินการ ภายใต้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นกลไกกลางในการดำเนินงาน ๘. จัดตั้งสถาบันการโอนสิทธิการพัฒนาพื้นที่	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๖.๕ : ปฏิรูปเครื่องมือเศรษฐศาสตร์เพื่อสิ่งแวดล้อม					
ไม่มีประเด็นย่อย	๑.การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพมากขึ้นจากการใช้เครื่องมือเศรษฐศาสตร์เพื่อสิ่งแวดล้อมมาสนับสนุนการบริหารจัดการโดยใช้หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pay Principle) และหลักผู้ได้ประโยชน์เป็นผู้จ่าย (Beneficiary Pay Principle)	๕ ปี	๑.มูลค่าความเสียหายจากภัยแล้งและน้ำท่วมลดลง ๒.ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิต่อประชากรลดลง ๓.พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น ๔.ปริมาณขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตรายที่ผ่านการกำจัดที่ถูกต้องเพิ่มขึ้น ๕.อัตราการจับสัตว์น้ำ (Catch Per Unit Effort : CPUE) เพิ่มขึ้น	๑. พัฒนาระบบการจัดสรรสิทธิการใช้น้ำ การซื้อขายน้ำ และค่าชดเชยน้ำท่วม ๒. พัฒนากองทุนสิ่งแวดล้อม ให้มีความเป็นอิสระและเป็นเครื่องมือสนับสนุนการจัดการขยะ น้ำเสีย และ ของเสียอันตราย ๓. พัฒนากองทุนป่าไม้และกลไกพันธบัตรป่าไม้ ๔. พัฒนาระบบใบอนุญาตการจับปลาเชิงพาณิชย์ ๕. พัฒนาโครงสร้างภาษีคาร์บอน (น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน)	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๖.๖ : ปฏิรูปองค์กร ระบบแผน ระบบงบประมาณ และเครื่องมือบริหารจัดการ					
ไม่มีประเด็นย่อย	๑.ระบบและกลไกสร้างความเป็นเอกภาพและบูรณาการนโยบายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและระหว่างนโยบายการพัฒนาต่างๆที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ระดับภูมิภาค และ	๕ ปี	๑.ความเป็นเอกภาพและความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับนโยบายการพัฒนาต่างๆ ทั้งระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น ๒.มีระบบงบประมาณสนับสนุน	๑.จัดปรับความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างคณะกรรมการระดับชาติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(ดิน-ที่ดิน, น้ำ, ป่า, ทะเล, แร่, สิ่งแวดล้อม, ผังเมือง, โลกร้อน ฯลฯ) และระหว่างคณะกรรมการด้านสิ่งแวดล้อม-ทรัพยากร ธรรมชาติกับคณะกรรมการด้านการพัฒนาสาขาต่างๆ (ท่องเที่ยว, พลังงาน, เกษตร, อุตสาหกรรม ฯลฯ) ๒.พัฒนาระบบและกลไกสร้างความเป็นเอกภาพและบูรณาการ	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	<p>ระดับท้องถิ่น</p> <p>๒.ระบบงบประมาณที่สนับสนุนการขับเคลื่อนแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของแผนที่ตั้งไว้</p> <p>๓.เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถขององค์กรบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น</p> <p>๔.เครื่องมือสนับสนุนเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ เครื่องช่วยฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระบบสนับสนุนการตัดสินใจทางนโยบาย (Decision Support System) และเครื่องมือทางสังคม</p>		<p>แผนแม่บท (Program-Based Budgeting) และระบบงบประมาณเชิงพื้นที่ (Area-Based Budgeting)</p> <p>๓.การขับเคลื่อนแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ตามกรอบเวลาที่กำหนดไว้</p> <p>๔.เครือข่ายฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระบบสนับสนุนการตัดสินใจทางนโยบาย (Decision Support System) และเครื่องมือทางสังคม</p>	<p>ระหว่างแผนแม่บท แผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓.พัฒนาระบบงบประมาณเพื่อสนับสนุนแผนแม่บท (ProgramBased Budgeting) และระบบงบประมาณเชิงพื้นที่ (Area-Based Budgeting) เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและบูรณาการ</p> <p>๔.ปรับบทบาทหน้าที่และเสริมศักยภาพของผู้ว่าราชการจังหวัดกับภารกิจด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๕.จัดปรับโครงสร้างองค์กรและความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้องในระดับการบริหารราชการส่วนภูมิภาค เช่น กรมควบคุมมลพิษ, ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัด, สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค, สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในภูมิภาค, หน่วยงานด้านทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>๖.เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมตามภารกิจที่ได้รับการกระจายอำนาจและถ่ายโอน</p> <p>๗.พัฒนาระบบเครือข่ายฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ดิน ที่ดิน น้ำ ป่า ทะเล ความหลากหลายทางชีวภาพ มลพิษ สุขภาพ)และระบบสนับสนุนการกำหนดตัดสินใจทางนโยบาย (Decision Support System: DSM)</p> <p>๘.พัฒนาระบบและกลไกสร้างความเชื่อมโยงและบูรณาการระหว่างผังเมือง ผังการใช้ที่ดิน ผังการพัฒนาชุมชน น้ำ ผังคมนาคม</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				<p>ผังทะเล ฯลฯ</p> <p>๙.ปฏิรูประบบการเสริมสร้างความตระหนักและจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม โดย</p> <p>๑) พัฒนาระบบและโครงสร้างรองรับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน (เช่น การลดและแยกขยะอย่างครบวงจร ตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง)</p> <p>๒) การสร้างความร่วมมือกับผู้ประกอบการภาคเอกชน</p> <p>๓) ใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔) สร้างนวัตกรรมทางสังคมเพื่อการสนับสนุนปรับเปลี่ยนพฤติกรรม</p>	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๖.๗ : การปฏิรูประบบยุติธรรมสิ่งแวดล้อม					
ไม่มีประเด็นย่อย	<p>๑.การเข้าถึงระบบยุติธรรมสิ่งแวดล้อมของประชาชน</p> <p>๒.ระบบยุติธรรมสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นกลไกระงับข้อพิพาทด้านสิ่งแวดล้อมและสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน</p>	๕ ปี	<p>๑.มีวิธีพิจารณาคดีด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒.มีบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในกระบวนการยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อมเพียงพอ</p> <p>๓.มีการจัดตั้งกองบังคับการคดีสิ่งแวดล้อมในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคดีสิ่งแวดล้อมใน สำนักงานอัยการสูงสุด และศาลสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานพิเศษ</p>	<p>๑.จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบกระบวนการยุติธรรมสิ่งแวดล้อม เพื่อทำหน้าที่จัดทำข้อเสนอการพัฒนาระบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่</p> <p>๑)ระบบสอบสวนและค้นหาความจริงในคดีสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒) ระบบนิติวิทยาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญทางสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓)ระบบการบังคับคดีทางสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔) ระบบการบังคับโทษทางอาญา และการคุมประพฤติทางสิ่งแวดล้อม</p> <p>๕) ระบบการระงับข้อพิพาททางเลือกและกระบวนการ ยุติธรรมสมานฉันท์ทางสิ่งแวดล้อม</p> <p>๖) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับคดีสิ่งแวดล้อม</p> <p>๗) ระบบการฝึกอบรมบุคลากร</p> <p>๘) ระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการ</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				<p>พัฒนาระบบงานของคดีสิ่งแวดล้อมในภาพรวม</p> <p>๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำ</p> <p>๑) แผนปฏิบัติการด้านระบบยุติธรรมสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒) กฎหมายวิธีพิจารณาคดีสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓) กฎหมายจัดตั้งองค์กรที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๔) แผนพัฒนาบุคลากรด้านกระบวนการยุติธรรมสิ่งแวดล้อมทุกภาคส่วน</p> <p>๓. พิจารณาจัดตั้งศูนย์พัฒนาด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อทำหน้าที่วิจัยและพัฒนาระบบตามข้อเสนอของคณะกรรมการพัฒนาระบบกระบวนการยุติธรรมสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔. คณะกรรมการพัฒนาระบบกระบวนการยุติธรรมสิ่งแวดล้อมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำข้อเสนอในภาพรวมเพื่อการปรับปรุงกฎหมายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในส่วนสารบัญญัติทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพยากรต่างๆ และการจัดการมลพิษการป้องกันและการฟื้นฟูเยียวยาฯลฯ โดยรวบรวมจากปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในกระบวนการยุติธรรมสิ่งแวดล้อม</p> <p>๕. จัดตั้งหน่วยงานบังคับคดีสิ่งแวดล้อมในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ, สำนักงานคดีสิ่งแวดล้อมในสำนักงานอัยการสูงสุด และศาลสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานพิเศษขึ้นในส่วนกลาง</p> <p>๖. จัดทำหลักสูตรการพัฒนาศักยภาพและการประเมินเพื่อการรับรองผู้พิพากษาและบุคลากรด้านยุติธรรมสิ่งแวดล้อม และดำเนินการตามหลักสูตร</p> <p>๗. จัดทำกฎระเบียบวิธีพิจารณาคดีสิ่งแวดล้อมเฉพาะเรื่อง เช่น คดีป่าไม้ ที่ดิน คดีมลพิษ คดีแรงงาน สิ่งแวดล้อม</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				คดีอาชญากรรม สิ่งแวดล้อมข้ามชาติ ฯลฯ ๘.ประเมินผลการดำเนินงานและจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ๕ ปีถัดไป	
เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๖.๘ : การปฏิรูปกฎหมายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
ไม่มีประเด็นย่อย	การปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและปฏิรูปประเทศด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและรองรับกับการอนุวัติตามพันธกรณีในความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก	๕ ปี	๑.มีกฎหมายที่สอดคล้องกับบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญอย่างน้อย ๒ ฉบับ ได้แก่ กฎหมายสิทธิชุมชนกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและกฎหมายการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะ ๒.มีการปรับปรุงหรือพัฒนากฎหมายที่สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างน้อย ๓๐ ฉบับ โดยเป็นการปรับปรุงกฎหมายเดิม ๒๐ ฉบับ จัดทำกฎหมายใหม่ ๑๐ ฉบับ ๓.มีกฎหมายที่รองรับกับการอนุวัติตามพันธกรณีในความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก ได้แก่ อนุสัญญาความหลากหลาย	๑.จัดทำกฎหมายที่สอดคล้องกับบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ๑) กฎหมายสิทธิชุมชนกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒) กฎหมายการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะ ๒.ปรับปรุงหรือพัฒนากฎหมายที่สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒.๑ กฎหมายด้านทรัพยากรทางบก ๑) พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๘๔ ๒) พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ๓) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ๔) พระราชบัญญัติสิงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.๒๕๓๕ (๕) พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ (๖) ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ... (๗) ร่างประมวลกฎหมายป่าไม้ พ.ศ. ๒.๒ กฎหมายด้านทรัพยากรทางทะเล ๑) ร่างพระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล พ.ศ.	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
			<p>ทางชีวภาพ อนุสัญญากฎหมายทะเล ความตกลงปารีสด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๔. มีกฎระเบียบที่ชัดเจนรองรับการจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๒.๓ กฎหมายด้านทรัพยากรน้ำ</p> <p>๑) พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พ.ศ. ๒๔๘๕</p> <p>๒) พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>๓) พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐</p> <p>๔) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>๕) พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ พ.ศ. ๒๕๔๗</p> <p>๖) พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๕๖</p> <p>๗) ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ.</p> <p>๒.๔ กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑) พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑</p> <p>๒) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>๓) พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>๔) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>๕) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>๖) พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐</p> <p>๗) พระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐</p> <p>๘) ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.</p> <p>๙) ร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ.</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				<p>๒.๕ กฎหมายด้านความหลากหลายทางชีวภาพ</p> <p>๑) ร่างพระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ.</p> <p>๒) ร่างพระราชบัญญัติสถาบันระบบความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ.</p> <p>๓) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพโดยชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวทางประชารัฐ พ.ศ.</p> <p>๒.๖ กฎหมายด้านระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑) พระราชบัญญัติผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘</p> <p>๒) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>๓) ร่างพระราชบัญญัติสิทธิชุมชน พ.ศ.</p> <p>๔) ร่างพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะ พ.ศ.</p> <p>๕) ประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p> <p>๖) ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ</p> <p>๗) ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน พ.ศ. ...</p> <p>๓. จัดทำกฎหมายรองรับการอนุรักษ์ตามพันธกรณีในความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก</p> <p>๑) กฎหมายรองรับความตกลงด้านความหลากหลายทางชีวภาพ</p> <p>๒) กฎหมายรองรับความตกลงด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p>	

ประเด็นปฏิรูป	เป้าหมาย	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
				๓) กฎหมายรองรับความตกลงด้านทางทะเล : การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายรวม ๗๙ ฉบับ ๔. จัดทำกฎระเบียบที่ชัดเจนรองรับกระบวนการจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนท้องถิ่น	